

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I	<i>Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk</i>	
*	Rådets forordning (EØF) nr. 2507/88 af 4. august 1988 om iværksættelse af oplagringsprogrammer og systemer til hurtig varsling	1
*	Rådets forordning (EØF) nr. 2508/88 af 4. august 1988 om iværksættelse af aktioner vedrørende samfinansiering af internationale og ikke-statslige organisationers køb af fødevarer og frø	4
	Kommissionens forordning (EØF) nr. 2509/88 af 10. august 1988 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug	6
	Kommissionens forordning (EØF) nr. 2510/88 af 10. august 1988 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes	8
*	Kommissionens forordning (EØF) nr. 2511/88 af 8. august 1988 om ændring af forordning (EØF) nr. 1686/72 om gennemførelse af visse regler om støtte inden for frøsektoren	10
*	Kommissionens forordning (EØF) nr. 2512/88 af 8. august 1988 om ophævelse af forordning (EØF) nr. 1239/88 om overvågningsforanstaltninger for overgang til frit forbrug i Spanien af visse produkter inden for svinekødssektoren fra andre medlemsstater	11
	Kommissionens forordning (EØF) nr. 2513/88 af 10. august 1988 om fastsættelse af støttebeløbet for olieholdige frø	12
	Kommissionens forordning (EØF) nr. 2514/88 af 10. august 1988 om ændring af de korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn	16
	Kommissionens forordning (EØF) nr. 2515/88 af 10. august 1988 om fastsættelse af de beløb, der skal opkræves for oksekødprodukter, der har forladt Det Forenede Kongeriges territorium i ugen 11. til 17. juli 1988	18

Kommissionens forordning (EØF) nr. 2516/88 af 10. august 1988 om ændring af forordning (EØF) nr. 3150/87, (EØF) nr. 1564/88, (EØF) nr. 1565/88, (EØF) nr. 1566/88, (EØF) nr. 1567/88, (EØF) nr. 1568/88, (EØF) nr. 1569/88, (EØF) nr. 1570/88, (EØF) nr. 1571/88, (EØF) nr. 1572/88, (EØF) nr. 1573/88, (EØF) nr. 1574/88, (EØF) nr. 1575/88, (EØF) nr. 1576/88, (EØF) nr. 1577/88, (EØF) nr. 1798/88, (EØF) nr. 1825/88, (EØF) nr. 2034/88 og (EØF) nr. 2035/88 om åbning af løbende licitationer med henblik på eksport af korn, som er i interventionsorganernes besiddelse ...	20
Kommissionens forordning (EØF) nr. 2517/88 af 10. august 1988 om ændring af forordning (EØF) nr. 1333/88, (EØF) nr. 1334/88 og (EØF) nr. 1449/88 for så vidt angår gyldighedsperioden for licenser, der udstedes i medfør af licitationer over eksportrestitutioner for korn	21
Kommissionens forordning (EØF) nr. 2518/88 af 10. august 1988 om opkrævning af en udligningsafgift ved indførsel af visse sorter blommer med oprindelse i Jugoslavien	22
Kommissionens forordning (EØF) nr. 2519/88 af 10. august 1988 om fastsættelse for Storbritannien af den variable præmie for slagtning af får og af de beløb, der skal opkræves for produkter, som udføres fra område 5	24
Kommissionens forordning (EØF) nr. 2520/88 af 10. august 1988 om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsuksker i uforarbejdet stand	27
Kommissionens forordning (EØF) nr. 2521/88 af 10. august 1988 om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den 15. dellicitation under den løbende hovedlicitation omhandlet i forordning (EØF) nr. 1035/88	29

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Kommissionen

88/454/EØF:

- * Kommissionens beslutning af 29. marts 1988 om den franske regerings støtte til Renault-koncernen, der primært producerer biler .....

Berigtigelser

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2021/88 af 7. juli 1988 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug (EFT nr. L 177 af 8. 7. 1988) .....

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2376/88 af 29. juli 1988 om fastsættelse af støttebeløbet for olieholdige frø (EFT nr. L 205 af 30. 7. 1988) .....

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2507/88

af 4. august 1988

om iværksættelse af oplagringsprogrammer og systemer til hurtig varsling

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (⁽¹⁾),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (⁽²⁾),
og

ud fra følgende betragtninger :

Fællesskabet bør søge at tilskynde udviklingslandene til at styrke deres fødevarerikkerhed ;

det er muligt at styrke denne fødevarerikkerhed ved hjælp af oplagringsprogrammer og systemer til hurtig varsling ;

Fællesskabet bør bidrage til bestræbelserne på dette område med økonomisk støtte ;

det bør fastlægges, hvilke foranstaltninger der skal træffes med henblik på iværksættelsen af disse foranstaltninger ;

der bør med henblik herpå fastlægges en beslutningsprocedure ;

Traktaten indeholder, bortset fra artikel 235, ikke den fornødne hjemmel hertil —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

Fællesskabet kan deltage i iværksættelsen af systemer til hurtig varsling med hensyn til fødevarerituationen i udviklingslandene. Det kan også deltage i iværksættelsen af oplagringsprogrammer i disse lande til støtte for fødevarerhjælpeaktioner i overensstemmelse med forordningerne om dels Fællesskabets politik med hensyn til fødevarerhjælp og forvaltningen af denne hjælp, dels alternative foranstaltninger, eller til støtte for tilsvarende foranstaltninger, som gennemføres af medlemsstaterne, ikke-statslige organisationer eller internationale organisationer.

(¹) EFT nr. C 91 af 8. 4. 1988, s. 8.

(²) Udtalelse afgivet den 8. juli 1988 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

Det bør sikres, at foranstaltningerne integreres i Fællesskabets øvrige bistandsinstrumenter, herunder anvendelsen af de »counterpart«-midler, der opnås ved salg af fødevarerbestand, og at de er i overensstemmelse med Fællesskabets udviklingspolitik.

Formålet med foranstaltningerne er at styrke modtagerlandenes fødevarerikkerhed. De skal bidrage til at forbedre levevilkårene for de dårligst stillede befolkningsgrupper i de pågældende lande og så vidt muligt være i overensstemmelse med de udviklingsmål, disse har fastsat, navnlig deres fødevarerpolitik.

Fællesskabets deltagelse i foranstaltningerne, som generelt bør være af beskeden omfang, sker i form af finansiel og teknisk bistand efter de i denne forordning fastsatte kriterier og fremgangsmåder.

Artikel 2

Fællesskabets bistand til oplagringsprogrammer og til systemer til hurtig varsling kan på begæring ydes med henblik på foranstaltninger til fordel for udviklingslande, der opfylder betingelserne for at modtage fødevarerhjælp fra Fællesskabet og dets medlemsstater, til internationale samt til ikke-statslige organisationer, forudsat at disse opfylder følgende betingelser :

- a) de skal have de for sådanne organisationer specifikke karakteristika
- b) de skal have hovedsæde i en af Fællesskabets medlemsstater eller undtagelsesvis i et tredjeland
- c) de skal kunne godtgøre, at de er i stand til at gennemføre foranstaltninger af den i denne forordning omhandlede type planmæssigt.

Artikel 3

Fællesskabets bistand kan i en begrænset periode ydes til finansiering af :

- systemer til hurtig varsling og indsamling af data om udviklingen i høstresultater og lagre med henblik på at opnå bedre information om fødevarerituationen i de pågældende lande
- aktioner af beskeden omfang til forbedring af oplagringsystemerne, navnlig på bedriftsplan, lands-

byplan eller lokalt plan med henblik på at begrænse tabene eller for at sikre tilstrækkelig oplagringskapacitet i nødstilfælde

- forberedende undersøgelser og uddannelsesaktioner i tilknytning til ovennævnte aktiviteter.

Artikel 4

Bistanden ydes enten af Fællesskabet alene eller af Fællesskabet og dets medlemsstater eller andre donorer ved samfinansiering. Bistandens karakter af EF-bistand bør så vidt muligt bevares.

Artikel 5

Fællesskabets bistand ydes i form af gavebistand.

Artikel 6

Bistanden kan anvendes til dækning af eksterne udgifter og lokale udgifter, der er nødvendige til gennemførelsen af foranstaltningerne.

Skatter, told og afgifter omfattes ikke af fællesskabsfinansieringen.

Artikel 7

Alle fysiske og juridiske personer i medlemsstaterne og i modtagerlandet kan på lige vilkår deltage i udbud, licitationer og kontrakter. Denne deltagelse kan udvides til andre udviklingslande, der modtager bistand fra Fællesskabet, navnlig i tilfælde af samfinansiering eller for at reducere omkostningerne ved foranstaltningerne som følge af afstande, transportvanskeligheder eller leveringsfrister.

Artikel 8

1. Afgørelser om ydelse af bistand til et oplagringsprogram eller et system til hurtig varsling træffes af Kommissionen.

2. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast, inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til det pågældende spørgsmåls hastende karakter. Det udtaler sig med det flertal, som er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i udvalget tildeles de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

b) Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller hvis der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen

straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ikke truffet afgørelse ved udløbet af en frist på to måneder regnet fra forslagets forelæggelse for Rådet, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

4. Udvalget kan behandle ethvert andet spørgsmål, der vedrører iværksættelsen af de i denne forordning nævnte foranstaltninger, og som forelægges det af formanden enten på dennes eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant.

Artikel 9

For så vidt angår bidrag til oplagringsprogrammer med henblik på nødstilfælde, som skyldes naturkatastrofer eller omstændigheder, der kan sammenlignes med naturkatastrofer, eller bidrag til oplagringsprogrammer eller systemer til hurtig varsling på højst 400 000 ECU, træffes afgørelserne om ydelse af bistand af Kommissionen, som straks underretter medlemsstaterne herom.

Artikel 10

1. Afgørelserne om betingelserne for iværksættelse af oplagringsprogrammer eller systemer til hurtig varsling træffes af Kommissionen.

2. Det er en betingelse for ydelse af bistand, at modtagerne forpligter sig til at overholde de gennemførelsesbetingelser, som meddeles dem af Kommissionen.

Artikel 11

1. Europa-Parlamentet og Rådet underrettes om de afgørelser, som træffes i overensstemmelse med artikel 8 og 9, så snart de er truffet.

2. Kommissionen sender årligt Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om arbejdet med de forskellige aktioner i det pågældende regnskabsår.

3. Kommissionen foretager med jævne mellemrum en evaluering af vigtige aktioner for at fastslå, om de mål, der blev sat under forberedelsen af aktionerne, er nået, og for at give direktiver med henblik på at øge effektiviteten af kommende aktioner. Disse evalueringsrapporter meddeles det i artikel 8 nævnte udvalg.

Artikel 12

1. Kommissionen træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for en planmæssig gennemførelse af de i denne forordning omhandlede aktioner.

2. Med henblik herpå bistår medlemsstaterne Kommissionen og giver den bl.a. alle nødvendige oplysninger.

Artikel 13

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes indtil den 30. juni 1989.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. august 1988.

På Rådets vegne

Th. PANGALOS

Formand

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2508/88

af 4. august 1988

om iværksættelse af aktioner vedrørende samfinansiering af internationale og ikke-statslige organisationers køb af fødevarer og frø

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Fællesskabet kan hjælpe trængende befolkningsgrupper i udviklingslande ved at deltage i finansieringen af ikke-statslige og internationale organisationers køb af fødevarer og frø;

det må fastsættes, hvilke foranstaltninger der skal træffes med henblik på iværksættelsen af disse samfinansieringsaktioner;

der bør med henblik herpå fastlægges en beslutningsprocedure;

Traktaten indeholder ikke, bortset fra artikel 235, den fornødne hjemmel hertil —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fællesskabet kan deltage i finansieringen af internationale og ikke-statslige organisationers køb af fødevarer, der er omhandlet i Kommissionens afgørelse om årlig udarbejdelse af en liste over varer, der kan leveres som fødevarerhjælp, og af internationale og ikke-statslige organisationers køb af frø til fordel for trængende befolkningsgrupper i udviklingslande.

2. Samfinansieringsaktionerne kan iværksættes efter anmodning fra internationale og ikke-statslige organisationer med henblik på at bidrage til, at ernæringsbehovet dækkes i de befolkningsgrupper, der ikke er i stand til at afhjælpe et fødevarerunderskud gennem egne midler og ressourcer, og når en sådan aktion forekommer mest hensigtsmæssig.

3. De ikke-statslige organisationer skal opfylde følgende kriterier:

a) have en status, der er karakteristisk for en organisation af denne art

b) have hjemsted i en af Fællesskabets medlemsstater eller undtagelsesvis i et tredjeland

c) have godtgjort, at de er i stand til på tilfredsstillende måde at gennemføre foranstaltninger af den i denne forordning omhandlede type.

Artikel 2

1. Fællesskabets bidrag kan omfatte køb i Fællesskabet eller i udviklingslande af de fødevarer, der er omhandlet i artikel 1, og frø samt transport heraf til bestemmelsesstedet.

2. Fællesskabets bidrag til køb og transport af fødevarer og frø fastsættes til mindst 25 % og højst 75 % af de samlede omkostninger ved aktionen.

Artikel 3

1. De afgørelser, hvorved der ydes internationale og ikke-statslige organisationer bidrag til køb af fødevarer og frø, træffes af Kommissionen.

2. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til det pågældende spørgsmåls hastende karakter. Det udtaler sig med det flertal, som er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i udvalget tildeles de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

b) Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller hvis der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ikke truffet nogen afgørelse ved udløbet af en frist på to måneder fra forslaget forelægges for Rådet, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

⁽¹⁾ Udtalelse afgivet den 8. juli 1988 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

4. Udvalget kan behandle ethvert andet spørgsmål, der vedrører iværksættelsen af de i denne forordning nævnte aktioner, og som forelægges det af formanden enten på dennes eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant.

Artikel 4

For så vidt angår bidrag, der ydes i nødstilfælde, som skyldes naturkatastrofer eller ekstraordinære omstændigheder, der kan sammenlignes med naturkatastrofer, eller bidrag, som vedrører et beløb på 400 000 ECU eller derunder, træffes afgørelserne om ydelse af bistand af Kommissionen, som straks underretter medlemsstaterne herom.

Artikel 5

1. Afgørelserne om fastsættelse af betingelserne for anvendelse af bidraget træffes af Kommissionen.

2. Det er en betingelse for ydelse af bistand, at de internationale og ikke-statslige organisationer forpligter sig til at overholde de gennemførelsesbetingelser, som meddeles dem af Kommissionen.

Artikel 6

Kommissionen kan pålægge en befuldmægtiget at indgå samfinansieringsaftaler på sine vegne.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. august 1988.

Artikel 7

1. Europa-Parlamentet og Rådet underrettes om de afgørelser, som træffes i overensstemmelse med artikel 3 og 4, så snart de er truffet.

2. Kommissionen sender årligt Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om arbejdet med de forskellige aktioner i det pågældende regnskabsår.

3. Kommissionen foretager med jævne mellemrum en evaluering af vigtige aktioner for at fastslå, om de mål, der blev sat under forberedelsen af aktionerne, er nået, og for at give direktiver med henblik på at øge effektiviteten af kommende aktioner. Disse evalueringsrapporter meddeles udvalget, der er omhandlet i artikel 3.

Artikel 8

Kommissionen træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for en planmæssig gennemførelse af de i denne forordning omhandlede aktioner.

I den forbindelse bistår medlemsstaterne Kommissionen, idet de bl. a. giver den de fornødne oplysninger.

Artikel 9

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

På Rådets vegne

Th. PANGALOS

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2509/88

af 10. august 1988

om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Akten vedrørende Spaniens og Portugals Tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2221/88⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 5,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik rammer⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1636/87⁽⁴⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

De importafgifter, som skal opkræves ved indførsel af korn, af mel, af hvede og rug og af grove gryn og fine gryn af hvede, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2401/88⁽⁵⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers

centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte korrektionsfaktor,

— for så vidt angår de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs, der er baseret på det aritmetiske gennemsnit af hver af disse valutaers a vista-kurser, som er konstateret i en bestemt periode, i forhold til de i foregående led nævnte fællesskabsvalutaer samt på grundlag af ovennævnte koefficient;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 9. august 1988;

ovennævnte justeringsfaktor anvendes på alle elementer til beregning af importafgifterne, herunder ækvivalenskoeficienterne;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 2401/88 på de tilbudspriser og de dagsnoteringer, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 2727/75 nævnte produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 11. august 1988.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. august 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 197 af 26. 7. 1988, s. 16.

⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 153 af 13. 6. 1987, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 205 af 30. 7. 1988, s. 96.

BILAG

til Kommissionens forordning af 10. august 1988 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

(ECU/ton)

KN-kode	Afgifterne	
	Portugal	Tredjelande
0709 90 60	11,21	137,04
0712 90 19	11,21	137,04
1001 10 10	21,88	162,83 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
1001 10 90	21,88	162,83 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
1001 90 91	0,00	128,89
1001 90 99	0,00	128,89
1002 00 00	26,32	97,38 ⁽³⁾
1003 00 10	19,98	103,45
1003 00 90	19,98	103,45
1004 00 10	76,92	44,79
1004 00 90	76,92	44,79
1005 10 90	11,21	137,04 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1005 90 00	11,21	137,04 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1007 00 90	34,79	145,66 ⁽⁴⁾
1008 10 00	19,98	23,99
1008 20 00	19,98	57,81 ⁽⁴⁾
1008 30 00	19,98	0,00 ⁽⁵⁾
1008 90 10	⁽⁷⁾	⁽⁷⁾
1008 90 90	19,98	0,00
1101 00 00	10,53	193,61
1102 10 00	50,02	149,50
1103 11 10	46,98	265,17
1103 11 90	11,55	208,92

⁽¹⁾ For hård hvede med oprindelse i Marokko, som transporteres direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

⁽²⁾ I henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 486/85 opkræves ingen importafgift ved indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet eller i de oversøiske lande og territorier i de franske oversøiske departementer.

⁽³⁾ For majs med oprindelse i AVS eller OLT nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 1,81 ECU pr. ton.

⁽⁴⁾ For hirse og sorghum med oprindelse i AVS eller OLT nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 50 %.

⁽⁵⁾ For hård hvede og kanariefrø, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

⁽⁶⁾ Den importafgift, der skal opkræves for rug, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2622/71.

⁽⁷⁾ Ved import af det under pos. 1008 90 10 henhørende produkt (triticale) opkræves dog importafgiften for rug.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2510/88

af 10. august 1988

om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Akten vedrørende Spaniens og Portugals Tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2221/88⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 6,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik rammer⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1636/87⁽⁴⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

De præmier, hvormed importafgifterne for korn og malt skal forhøjes, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2402/88⁽⁵⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 % anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centalkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1,

sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte korrektionsfaktor,

— for så vidt angår de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs, der er baseret på det aritmetiske gennemsnit af hver af disse valutaers a vista-kurser, som er konstateret i en bestemt periode, i forhold til de i foregående led nævnte fællesskabsvalutaer samt på grundlag af ovennævnte koefficient;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 9. august 1988;

de nuværende cif-priser, herunder cif-priserne ved terminkøb, fører til at ændre de præmier, hvormed de for tiden gældende importafgifter skal forhøjes, i overensstemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhandlede præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for korn og malt kommende fra Portugal skal forhøjes, fastsættes til nul.

2. De i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhandlede præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for korn og malt kommende fra tredjelande skal forhøjes, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 11. august 1988.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. august 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 197 af 26. 7. 1988, s. 16.⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.⁽⁴⁾ EFT nr. L 153 af 13. 6. 1987, s. 1.⁽⁵⁾ EFT nr. L 205 af 30. 7. 1988, s. 99.

BILAG

til Kommissionens forordning af 10. august 1988 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt indført fra tredjelande skal forhøjes

A. Korn og mel

(ECU / ton)

KN-kode	Løbende måned 8	1. term. 9	2. term. 10	3. term. 11
0709 90 60	0	0	0	0
0712 90 19	0	0	0	0
1001 10 10	0	4,87	4,87	4,87
1001 10 90	0	4,87	4,87	4,87
1001 90 91	0	0	0	0,76
1001 90 99	0	0	0	0,76
1002 00 00	0	0	0	0
1003 00 10	0	0	0	0
1003 00 90	0	0	0	0
1004 00 10	0	0	0	0
1004 00 90	0	0	0	0
1005 10 90	0	0	0	0
1005 90 00	0	0	0	0
1007 00 90	0	0	0	0
1008 10 00	0	0	0	0
1008 20 00	0	0	0	0
1008 30 00	0	0	0	0
1008 90 90	0	0	0	0
1101 00 00	0	0	0	1,07

B. Malt

(ECU / ton)

KN-kode	Løbende måned 8	1. term. 9	2. term. 10	3. term. 11	4. term. 12
1107 10 11	0	0	0	1,35	1,35
1107 10 19	0	0	0	1,01	1,01
1107 10 91	0	0	0	0	0
1107 10 99	0	0	0	0	0
1107 20 00	0	0	0	0	0

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2511/88

af 8. august 1988

om ændring af forordning (EØF) nr. 1686/72 om gennemførelse af visse regler om støtte inden for frøsektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2358/71 om den fælles markedsordning for frø⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3997/87⁽²⁾, særlig artikel 3, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

De almindelige regler om ydelse og finansiering af støtte inden for frøsektoren er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1674/72⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3795/85⁽⁴⁾; i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1686/72⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1382/74⁽⁶⁾, er der fastsat visse regler om støtte;

kun frø, der er beregnet til udsæd, kan omfattes af støtten; for frø, der kan have andre bestemmelser, bør det fastsættes, at støttemodtageren fører bevis for den faktiske anvendelse af de frø, for hvilke der ansøges om støtte, når der består risiko for, at en del af produktionen uberettiget kan omfattes af støtten; da det på grund af opsplittningen af frøenes afsætning kan være svært at føre bevis for den samlede afsætning af frø, bør kravene til bevisførelsen lempes;

Fællesskabets produktion af ris til sædekorn er steget betydeligt i de seneste tre produktionsår; der består derfor risiko for, at en del af produktionen kan anvendes til andet end sædekorn; det er derfor nødvendigt at fastsætte

kontrolforanstaltninger for dette produkts faktiske bestemmelse; forordning (EØF) nr. 1686/72 bør derfor ændres;

Forvaltningskomitéen for Frø har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1686/72 indsættes som andet afsnit:

»Med hensyn til sædekorn af ris udbetales støtten kun, såfremt støttemodtageren til den pågældende medlemsstats tilfredshed beviser, at kornet rent faktisk er afsat som sædekorn. Denne betingelse anses for opfyldt, hvis modtageren beviser, at mindst 95 % af det sædekorn, for hvilket der er ansøgt om støtte, er afsat som sædekorn.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de foranstaltninger, der er vedtaget med henblik på at kontrollere destinationen for det sædekorn, for hvilket der er modtaget støtte. Medlemsstaterne foretager eventuelt kontrol hos forædlerne eller frøvirksomhederne samt hos dyrkerne.»

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. august 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

(¹) EFT nr. L 246 af 5. 11. 1971, s. 1.

(²) EFT nr. L 377 af 31. 12. 1987, s. 37.

(³) EFT nr. L 177 af 4. 8. 1972, s. 1.

(⁴) EFT nr. L 367 af 31. 12. 1985, s. 21.

(⁵) EFT nr. L 177 af 4. 8. 1972, s. 26.

(⁶) EFT nr. L 148 af 5. 6. 1974, s. 9.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2512/88

af 8. august 1988

om ophævelse af forordning (EØF) nr. 1239/88 om overvågningsforanstaltninger for overgang til frit forbrug i Spanien af visse produkter inden for svinekødssektoren fra andre medlemsstater

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Akten vedrørende Spaniens og Portugals Tiltrædelse, særlig artikel 90, og

ud fra følgende betragtninger:

Priserne på svinekød i Spanien er nu stabile; der er derfor anledning til at ophæve Kommissionens forordning (EØF) nr. 1239/88 af 5. maj 1988 om overvågningsforanstaltninger for overgang til frit forbrug i Spanien af visse produkter inden for svinekødssektoren fra andre medlemsstater⁽¹⁾; denne ophævelse bør have virkning fra den 15. august 1988, for at de spanske myndigheder kan træffe de nødvendige tilpasningsforanstaltninger;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Svinekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EØF) nr. 1239/88 ophæves.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. august 1988.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. august 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

(¹) EFT nr. L 118 af 6. 5. 1988, s. 18.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2513/88

af 10. august 1988

om fastsættelse af støttebeløbet for olieholdige frø

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Akten vedrørende Spaniens og
Portugals Tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af
22. september 1966 om oprettelse af en fælles markeds-
ordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning
(EØF) nr. 2210/88⁽²⁾, særlig artikel 27, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1678/85
af 11. juni 1985 om fastsættelse af de omregningskurser,
der skal anvendes i landbrugssektoren⁽³⁾, senest ændret
ved forordning (EØF) nr. 2185/88⁽⁴⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1569/72
af 20. juli 1972 om indførelse af særlige foranstaltninger
for raps-, rybs- og solsikkefrø⁽⁵⁾, senest ændret ved forord-
ning (EØF) nr. 2216/88⁽⁶⁾, særlig artikel 2, stk. 3,

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg,
og

ud fra følgende betragtninger:

Det i artikel 27 i forordning nr. 136/66/EØF omhandlede
støttebeløb er fastsat ved Kommissionens forordning
(EØF) nr. 2335/88⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EØF)
nr. 2461/88⁽⁸⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forord-
ning (EØF) nr. 2335/88 på de oplysninger, som Kommis-

sionen har kendskab til, fører til at ændre det for tiden
gældende støttebeløb som angivet i bilagene til nærvæ-
rende forordning;

den nedsættelse af støttebeløbet, der eventuelt følger af
ordningen med garanterede maksimumsmængder for
høståret 1988/89, er endnu ikke blevet fastsat; støttebe-
løbet for høståret 1988/89 blev midlertidig beregnet på
grundlag af en nedsættelse på 4,502 ECU/100 kg for raps-
og rybsfrø og på grundlag af en nedsættelse på 5,835
ECU/100 kg for solsikkefrø —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De i artikel 33, stk. 2 og 3, i Kommissionens forord-
ning (EØF) nr. 2681/83⁽⁹⁾ omhandlede støttebeløb og
vekselkurser er fastsat i bilagene.

2. Størrelsen af den i artikel 14 i Rådets forordning
(EØF) nr. 475/86⁽¹⁰⁾ omhandlede udligningsstøtte for
solsikkefrø høstet i Spanien er fastsat i bilag III.

3. Størrelsen af den særstøtte, der er fastsat i Rådets
forordning (EØF) nr. 1920/87⁽¹¹⁾ for solsikkefrø, høstet og
forarbejdet i Portugal, er fastsat i bilag III.

4. Støttebeløbet for raps-, rybs- og solsikkefrø vil dog
blive bekræftet eller erstattet med virkning fra 11. august
1988 for at tage hensyn til de eventuelle følger af anven-
delsen af ordningen med de maksimale garantimængder.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 11. august 1988.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. august 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT nr. L 197 af 26. 7. 1988, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 195 af 23. 7. 1988, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 167 af 25. 7. 1972, s. 9.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 197 af 26. 7. 1988, s. 10.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 203 af 28. 7. 1988, s. 15.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 212 af 5. 8. 1988, s. 45.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 266 af 28. 9. 1983, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 53 af 1. 3. 1986, s. 47.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 183 af 3. 7. 1987, s. 18.

BILAG I

Støtte til raps- og rybsfrø andre end dobbeltløve

(beløb pr. 100 kg)

	Løbende måned 8 (1)	1. term. 9 (1)	2. term. 10 (1)	3. term. 11 (1)	4. term. 12 (1)	5. term. 1 (1)
1. Bruttostøtte (ECU):						
— Spanien	0,580	0,580	0,580	0,580	0,580	0,580
— Portugal	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
— øvrige medlemsstater	10,800	10,322	9,843	8,422	8,740	8,939
2. Endelig støtte:						
a) Frø høstet og forarbejdet i:						
— Tyskland (DM)	26,03	24,91	23,79	20,47	21,22	22,03
— Nederlandene (hfl.)	28,83	27,57	26,31	22,56	23,41	24,27
— BLØU (bfr./lfr.)	513,21	490,13	467,00	398,32	413,60	431,64
— Frankrig (ffr.)	70,71	66,96	63,19	51,92	54,30	59,90
— Danmark (dkr.)	89,88	85,61	81,34	68,59	71,37	76,09
— Irland (ir. £)	7,844	7,427	7,008	5,753	6,017	6,656
— Det forenede Kongerige (£)	5,153	4,804	4,455	3,363	3,572	4,292
— Italien (lire)	13 830	13 005	12 112	9 461	9 969	11 245
— Grækenland (dr.)	590,98	494,71	378,53	60,80	108,12	29,92
b) Frø høstet i Spanien og forarbejdet i:						
— Spanien (pta.)	89,44	89,44	89,44	89,44	89,44	89,44
— i en anden medlemsstat (pta.)	1 715,10	1 641,33	1 563,87	1 332,54	1 381,58	1 378,19
c) Frø høstet i Portugal og forarbejdet i:						
— Portugal (esc.)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
— i en anden medlemsstat (esc.)	2 153,46	2 061,22	1 946,41	1 644,92	1 699,52	1 662,00

(1) Med forbehold af nedsættelsen, der følger af ordningen med garanterede maksimumsmængder.

BILAG II

Støtte til raps- og rybsfrø dobbeltlave

(beløb pr. 100 kg)

	Løbende måned 8 (1)	1. term. 9 (1)	2. term. 10 (1)	3. term. 11 (1)	4. term. 12 (1)	5. term. 1 (1)
1. Bruttostøtte (ECU):						
— Spanien	3,080	3,080	3,080	3,080	3,080	3,080
— Portugal	2,500	2,500	2,500	2,500	2,500	2,500
— øvrige medlemsstater	13,300	12,822	12,343	10,922	11,240	11,439
2. Endelig støtte:						
a) Frø høstet og forarbejdet i:						
— Tyskland (DM)	31,94	30,82	29,69	26,37	27,13	27,93
— Nederlandene (hfl.)	35,45	34,19	32,93	29,18	30,02	30,89
— BLØU (bfr./lfr.)	633,38	610,30	587,17	518,48	533,76	552,35
— Frankrig (ffr.)	89,40	85,65	81,88	70,61	72,98	78,86
— Danmark (dkr.)	111,77	107,50	103,22	90,48	93,26	98,20
— Irland (ir. £)	9,923	9,505	9,086	7,831	8,095	8,765
— Det forenede Kongerige (£)	6,793	6,445	6,096	5,004	5,212	5,980
— Italien (lire)	17 823	16 998	16 104	13 454	13 962	15 333
— Grækenland (dr.)	962,98	866,71	750,53	432,80	480,12	401,92
b) Frø høstet i Spanien og forarbejdet i:						
— Spanien (pta.)	474,98	474,98	474,98	474,98	474,98	474,98
— i en anden medlemsstat (pta.)	2 100,63	2 026,86	1 949,40	1 718,07	1 767,11	1 763,72
c) Frø høstet i Portugal og forarbejdet i:						
— Portugal (esc.)	429,31	429,31	429,31	429,31	429,31	429,31
— i en anden medlemsstat (esc.)	2 582,77	2 490,54	2 375,72	2 074,23	2 128,84	2 091,31

(1) Med forbehold af nedsættelsen, der følger af ordningen med garanterede maksimumsmængder.

BILAG III

Støtte til solsikkefrø

(beløb pr. 100 kg)

	Løbende måned 8 (1)	1. term. 9 (1)	2. term. 10 (1)	3. term. 11 (1)	4. term. 12 (1)
1. Bruttostøtte (ECU):					
— Spanien	5,170	5,170	5,170	5,170	5,170
— Portugal	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
— øvrige medlemsstater	15,496	15,016	14,616	14,674	14,891
2. Endelig støtte:					
a) Frø høstet og forarbejdet i (2):					
— Tyskland (DM)	37,25	36,12	35,19	35,33	35,85
— Nederlandene (hfl.)	41,32	40,06	39,00	39,16	39,73
— BLØU (bfr./lfr.)	737,51	714,34	695,02	697,74	708,13
— Frankrig (ffr.)	103,41	99,64	96,50	96,81	98,37
— Danmark (dkr.)	129,87	125,59	122,02	122,47	124,34
— Irland (ir. £)	11,476	11,057	10,707	10,742	10,915
— Det forenede Kongerige (£)	7,770	7,420	7,129	7,105	7,235
— Italien (lire)	20 510	19 681	18 908	18 780	19 104
— Grækenland (dr.)	1 045,96	947,68	840,21	791,98	817,74
b) Frø høstet i Spanien og forarbejdet i:					
— Spanien (pta.)	797,28	797,28	797,28	797,28	797,28
— i en anden medlemsstat (pta.)	1 424,21	1 350,13	1 283,99	1 278,93	1 312,29
c) Frø høstet i Portugal og forarbejdet i:					
— Portugal (esc.)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
— Spanien (esc.)	3 167,00	3 071,25	2 962,85	2 937,41	2 972,50
— i en anden medlemsstat (esc.)	3 075,33	2 982,36	2 877,09	2 852,39	2 886,46
3. Udligningsstøtte:					
— i Spanien (pta.)	1 368,01	1 293,93	1 218,42	1 213,36	1 246,72
4. Speciel støtte:					
— i Portugal (esc.)	3 075,33	2 982,36	2 877,09	2 852,39	2 886,46

(1) Med forbehold af nedsættelsen, der følger af ordningen med garanterede maksimumsmængder.

(2) For frø høstet i Fællesskabet i dets sammensætning pr. 31. december 1985 og forarbejdet i Spanien multipliceres de under 2 a) omhandlede beløb med 1,0298070.

BILAG IV

En ECU-kurs der skal anvendes ved omregning af den endelige støtte til det forarbejdende lands valuta, når dette ikke er produktionslandet

(værdien af 1 ECU)

	Løbende måned 8	1. term. 9	2. term. 10	3. term. 11	4. term. 12	5. term. 1
DM	2,084370	2,080920	2,077560	2,074160	2,074160	2,063860
hfl.	2,352650	2,349020	2,345290	2,341760	2,341760	2,330800
bfr./lfr.	43,616800	43,615700	43,619900	43,621100	43,621100	43,625900
ffr.	7,028390	7,030930	7,032440	7,034840	7,034840	7,044260
dkr.	7,920760	7,930800	7,938650	7,945970	7,945970	7,970470
ir. £	0,775761	0,775865	0,775928	0,776161	0,776161	0,777496
£	0,650604	0,652149	0,653587	0,654982	0,654982	0,659162
lire	1 540,34	1 545,01	1 550,40	1 555,45	1 555,45	1 570,81
dr.	167,48900	168,61400	169,69500	171,14900	171,14900	175,07900
esc.	169,25200	170,15500	171,01800	171,85100	171,85100	174,19500
pta.	137,38200	137,81300	138,18300	138,54000	138,54000	139,56800

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2514/88

af 10. august 1988

om ændring af de korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Akten vedrørende Spaniens og Portugals Tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2221/88⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 4, andet afsnit, fjerde punktum,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2746/75 af 29. oktober 1975 om almindelige regler for ydelse af eksportrestitutioner for korn og om kriterierne for restitutionsbeløbets fastsættelse⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Det korrektionsbeløb, der skal anvendes på restitutioner for korn, er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2398/88⁽⁴⁾;

på grundlag af dagens cif-priser og dagens cif-priser for terminkøb og under hensyntagen til den forventede markedsudvikling, er det nødvendigt at ændre det korrektionsbeløb, der skal anvendes på den for tiden gældende restitution for korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De korrektionsbeløb, der anvendes på de forudfastsatte eksportrestitutioner for korn, og som er omhandlet i artikel 16, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2727/75 og fastsat i bilaget til forordning (EØF) nr. 2398/88 ændres i overensstemmelse med bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 11. august 1988.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. august 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 197 af 26. 7. 1988, s. 16.⁽³⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 78.⁽⁴⁾ EFT nr. L 205 af 30. 7. 1988, s. 88.

BILAG

til Kommissionens forordning af 10. august 1988 om ændring af det korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn

Produktkode	Bestemmelse (1)	Løbende måned 8	(ECU/ton)					
			1. term. 9	2. term. 10	3. term. 11	4. term. 12	5. term. 1	6. term. 2
0709 90 60 000	—	—	—	—	—	—	—	—
0712 90 19 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 10 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 90 000	01	0	0	+ 30,00	+ 30,00	+ 30,00	- 40,00	- 40,00
1001 90 91 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 000	01	0	0	+ 10,00	+ 10,00	+ 10,00	- 30,00	- 30,00
1002 00 00 000	01	0	0	- 30,00	- 30,00	- 30,00	- 30,00	- 30,00
1003 00 10 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 000	01	0	0	+ 7,00	+ 7,00	+ 7,00	- 30,00	- 30,00
1004 00 10 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 90 000	01	0	- 1,50	- 3,00	- 30,00	- 30,00	- 30,00	- 30,00
1005 10 90 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 000	01	0	- 30,00	- 30,00	- 30,00	- 30,00	- 30,00	- 30,00
1007 00 90 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 00 110	01	0	0	- 40,00	- 40,00	- 40,00	- 40,00	- 40,00
1101 00 00 120	01	0	0	- 40,00	- 40,00	- 40,00	- 40,00	- 40,00
1101 00 00 130	01	0	0	- 40,00	- 40,00	- 40,00	- 40,00	- 40,00
1101 00 00 150	01	0	0	- 40,00	- 40,00	- 40,00	- 40,00	- 40,00
1101 00 00 170	01	0	0	- 40,00	- 40,00	- 40,00	- 40,00	- 40,00
1101 00 00 180	01	0	0	- 40,00	- 40,00	- 40,00	- 40,00	- 40,00
1101 00 00 190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 00 900	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 100	01	0	0	- 40,00	- 40,00	- 40,00	- 40,00	- 40,00
1102 10 00 200	01	0	0	- 40,00	- 40,00	- 40,00	- 40,00	- 40,00
1102 10 00 300	01	0	0	- 40,00	- 40,00	- 40,00	- 40,00	- 40,00
1102 10 00 500	01	0	0	- 40,00	- 40,00	- 40,00	- 40,00	- 40,00
1102 10 00 900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 100	01	0	0	- 50,00	- 50,00	- 50,00	- 50,00	- 50,00
1103 11 10 200	01	0	0	- 50,00	- 50,00	- 50,00	- 50,00	- 50,00
1103 11 10 500	01	0	0	- 50,00	- 50,00	- 50,00	- 50,00	- 50,00
1103 11 10 900	01	0	0	- 50,00	- 50,00	- 50,00	- 50,00	- 50,00
1103 11 90 100	01	0	0	- 40,00	- 40,00	- 40,00	- 40,00	- 40,00
1103 11 90 900	—	—	—	—	—	—	—	—

(1) Til følgende destinationer:

01 Alle tredjelande.

NB: Zonerne er angivet i forordning (EØF) nr. 1124/77 (EFT nr. L 134 af 28. 5. 1977), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 296/88 (EFT nr. L 30 af 2. 2. 1988).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2515/88

af 10. august 1988

om fastsættelse af de beløb, der skal opkræves for oksekødprodukter, der har forladt Det Forenede Kongeriges territorium i ugen 11. til 17. juli 1988

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1347/86
af 6. maj 1986 om ydelse af præmie ved slagting af visse
former for voksent slagtekvæg i Det Forenede Konge-
rige⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 467/87⁽²⁾;under henvisning til Kommissionens forordning (EØF)
nr. 1695/86 af 30. maj 1986 om gennemførelsesbestem-
melser vedrørende præmien for slagting af voksent kvæg
i Det forenede Kongerige⁽³⁾, særlig artikel 7, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1347/86
opkræves der et beløb svarende til den variable slagte-
præmie i England for kød og tilberedninger af dyr, som
denne præmie er udbetalt for, ved forsendelse til andre
medlemsstater eller ved udførsel til tredjelande;ifølge artikel 7, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1695/86 fast-
sættes de beløb, der skal opkræves ved afsendelse fra DetForenede Kongeriges område af de i bilaget til nævnte
forordning anførte produkter, hver uge af Kommissionen;følgelig bør de beløb, der skal opkræves for produkter, der
har forladt Det Forenede Kongerige i ugen 11. til 17. juli
1988, fastsættes —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*I medfør af artikel 3 i den ændrede forordning (EØF) nr.
1347/86 fastsættes de beløb, der skal opkræves for de i
artikel 7, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1695/86 omhand-
lede produkter, der har forladt Det Forenede Kongeriges
territorium i ugen 11. til 17. juli 1988, i bilaget.*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggø-
relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 11. juli 1988.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. august 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand⁽¹⁾ EFT nr. L 119 af 8. 5. 1986, s. 40.⁽²⁾ EFT nr. L 48 af 17. 2. 1987, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. L 146 af 31. 5. 1986, s. 56.

BILAG

Beløb, der skal opkræves for produkter, der har forladt Det Forenede Kongeriges territorium i ugen fra den 11. til den 17. juli 1988

(ECU/100 kg nettovægt)

KN-kode	Beløb
0201 10 10	26,26474
0201 10 90	26,26474
0201 20 11	26,26474
0201 20 19	26,26474
0201 20 31	21,01179
0201 20 39	21,01179
0201 20 51	31,51769
0201 20 59	31,51769
0201 20 90	21,01179
0201 30	35,98269
0202 10 00	26,26474
0202 20 10	26,26474
0202 20 30	21,01179
0202 20 50	31,51769
0202 20 90	21,01179
0202 30 10	35,98269
0202 30 50	35,98269
0202 30 90	35,98269
0206 10 95	35,98269
0206 29 91	35,98269
0210 20 10	21,01179
0210 20 90	29,94180
0210 90 41	29,94180
1602 50 10 ⁽¹⁾	29,94180
1602 50 10 ⁽²⁾	21,01179

⁽¹⁾ Varer med indhold af oksekød på 80 vægtprocent eller derover.

⁽²⁾ Andre varer.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2516/88

af 10. august 1988

om ændring af forordning (EØF) nr. 3150/87, (EØF) nr. 1564/88, (EØF) nr. 1565/88, (EØF) nr. 1566/88, (EØF) nr. 1567/88, (EØF) nr. 1568/88, (EØF) nr. 1569/88, (EØF) nr. 1570/88, (EØF) nr. 1571/88, (EØF) nr. 1572/88, (EØF) nr. 1573/88, (EØF) nr. 1574/88, (EØF) nr. 1575/88, (EØF) nr. 1576/88, (EØF) nr. 1577/88, (EØF) nr. 1798/88, (EØF) nr. 1825/88, (EØF) nr. 2034/88 og (EØF) nr. 2035/88 om åbning af løbende licitationer med henblik på eksport af korn, som er i interventionsorganernes besiddelse

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2221/88⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 5,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1836/82 af 7. juli 1982 om procedurer og betingelser for salg af korn fra interventionsorganerne⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2418/87⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er nødvendigt at begrænse gyldighedsperioden for eksportlicenser, der udstedes fra datoen for ikrafttrædelsen af denne forordning som led i de licitationer, som blev åbnet ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3150/87⁽⁵⁾, (EØF) nr. 1564/88⁽⁶⁾, (EØF) nr. 1565/88⁽⁷⁾, (EØF) nr. 1566/88⁽⁸⁾, (EØF) nr. 1567/88⁽⁹⁾, (EØF) nr. 1568/88⁽¹⁰⁾, (EØF) nr. 1569/88⁽¹¹⁾, (EØF) nr. 1570/88⁽¹²⁾, (EØF) nr. 1571/88⁽¹³⁾, (EØF) nr. 1572/88⁽¹⁴⁾, (EØF) nr. 1573/88⁽¹⁵⁾, (EØF) nr. 1574/88⁽¹⁶⁾, (EØF) nr. 1575/88⁽¹⁷⁾, (EØF)

nr. 1576/88⁽¹⁸⁾, (EØF) nr. 1577/88⁽¹⁹⁾, (EØF) nr. 1798/88⁽²⁰⁾, (EØF) nr. 1825/88⁽²¹⁾, (EØF) nr. 2034/88⁽²²⁾ og (EØF) nr. 2035/88⁽²³⁾,

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 3 i forordning (EØF) nr. 3150/87, (EØF) nr. 1564/88, (EØF) nr. 1565/88, (EØF) nr. 1566/88, (EØF) nr. 1567/88, (EØF) nr. 1568/88, (EØF) nr. 1569/88, (EØF) nr. 1570/88, (EØF) nr. 1571/88, (EØF) nr. 1572/88, (EØF) nr. 1573/88, (EØF) nr. 1574/88, (EØF) nr. 1575/88, (EØF) nr. 1576/88, (EØF) nr. 1577/88, (EØF) nr. 1798/88, (EØF) nr. 1825/88, (EØF) nr. 2034/88 og (EØF) nr. 2035/88 affattes således:

»Artikel 3

Ekspportlicenserne er gyldige fra datoen for deres udstedelse, jf. artikel 9 i forordning (EØF) nr. 1836/82, til den 30. september 1988.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. august 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.
⁽²⁾ EFT nr. L 197 af 26. 7. 1988, s. 16.
⁽³⁾ EFT nr. L 202 af 9. 7. 1982, s. 23.
⁽⁴⁾ EFT nr. L 223 af 11. 8. 1987, s. 5.
⁽⁵⁾ EFT nr. L 300 af 23. 10. 1987, s. 13.
⁽⁶⁾ EFT nr. L 141 af 8. 6. 1988, s. 5.
⁽⁷⁾ EFT nr. L 141 af 8. 6. 1988, s. 7.
⁽⁸⁾ EFT nr. L 141 af 8. 6. 1988, s. 9.
⁽⁹⁾ EFT nr. L 141 af 8. 6. 1988, s. 11.
⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 141 af 8. 6. 1988, s. 13.
⁽¹¹⁾ EFT nr. L 141 af 8. 6. 1988, s. 15.
⁽¹²⁾ EFT nr. L 141 af 8. 6. 1988, s. 17.
⁽¹³⁾ EFT nr. L 141 af 8. 6. 1988, s. 19.
⁽¹⁴⁾ EFT nr. L 141 af 8. 6. 1988, s. 21.
⁽¹⁵⁾ EFT nr. L 141 af 8. 6. 1988, s. 23.
⁽¹⁶⁾ EFT nr. L 141 af 8. 6. 1988, s. 25.
⁽¹⁷⁾ EFT nr. L 141 af 8. 6. 1988, s. 27.

⁽¹⁸⁾ EFT nr. L 141 af 8. 6. 1988, s. 29.
⁽¹⁹⁾ EFT nr. L 141 af 8. 6. 1988, s. 31.
⁽²⁰⁾ EFT nr. L 160 af 28. 6. 1988, s. 12.
⁽²¹⁾ EFT nr. L 162 af 29. 6. 1988, s. 35.
⁽²²⁾ EFT nr. L 179 af 9. 7. 1988, s. 20.
⁽²³⁾ EFT nr. L 179 af 9. 7. 1988, s. 22.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2517/88

af 10. august 1988

om ændring af forordning (EØF) nr. 1333/88, (EØF) nr. 1334/88 og (EØF) nr. 1449/88 for så vidt angår gyldighedsperioden for licenser, der udstedes i medfør af licitationer over eksportrestitutioner for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2221/88⁽²⁾, særlig artikel 8, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1333/88⁽³⁾, (EØF) nr. 1334/88⁽⁴⁾ og (EØF) nr. 1449/88⁽⁵⁾ fastsættes der åbning af licitationer over eksportrestitutionerne; det fastsættes heri, hvor længe de udstedte licenser er gyldige;

der bør fastsættes en kortere gyldighedsperiode for de licenser, der udstedes fra datoen for ikrafttrædelsen af denne forordning;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 4, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1334/88 og (EØF) nr. 1449/88 affattes således:

- 2. Eksportlicenser, der udstedes i forbindelse med licitationerne, er gyldige fra datoen for deres udstedelse, jf. stk. 1 til den 30. september 1988*.

Artikel 2

Artikel 4, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1333/88 affattes således:

- 2. Eksportlicenser, der udstedes i forbindelse med denne licitation, er gyldige fra datoen for deres udstedelse, jf. stk. 1, til den 30. september 1988.

For udførsler til Folkerepublikken Kina er licenserne dog gyldige fra datoen for deres udstedelse, jf. stk. 1, til den 30. september 1988*.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. august 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

(¹) EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.
(²) EFT nr. L 197 af 26. 7. 1988, s. 16.
(³) EFT nr. L 124 af 18. 5. 1988, s. 6.
(⁴) EFT nr. L 124 af 18. 5. 1988, s. 9.
(⁵) EFT nr. L 132 af 28. 5. 1988, s. 22.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2518/88

af 10. august 1988

om opkrævning af en udligningsafgift ved indførsel af visse sorter blommer med oprindelse i Jugoslavien

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til Akten vedrørende Spaniens og
Portugals Tiltrædelse,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72
af 18. maj 1972 om en fælles markedsordning for frugt og
grønsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr.
2238/88⁽²⁾, særlig artikel 27, stk. 2, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

Artikel 25, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1035/72 bestemmer, at såfremt indgangsprisen for en vare, der indføres fra et tredjeland, i to på hinanden følgende markedsdage holder sig på et niveau, der er mindst 0,6 ECU lavere end referenceprisen, opkræves, undtagen i særlige tilfælde, en udligningsafgift ved indførsel af denne vare fra det pågældende afsendelsesland; denne afgift skal være lig med forskellen mellem referenceprisen og det aritmetiske gennemsnit af de to sidste indgangspriser, der er til rådighed for dette afsendelseslands vedkommende;

Kommissionens forordning (EØF) nr. 827/88 af 29. marts 1988 om fastsættelse af referencepriserne for blommer for produktionsåret 1988⁽³⁾ fastsætter for disse varer i kvalitetsklasse I, gruppe II, referenceprisen til 55,37 ECU pr. 100 kg netto for august 1988;

indgangsprisen for en vare fra et bestemt afsendelsesland er lig med den laveste repræsentative notering eller gennemsnittet af de laveste repræsentative noteringer, der er konstateret for mindst 30 % af de mængder, der kommer fra det pågældende afsendelsesland, og som afsættes på samtlige repræsentative markeder, for hvilke der er noteringer til rådighed, idet denne eller disse noteringer nedsættes med den told og de afgifter, der er nævnt i artikel 24, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1035/72; begrebet repræsentativ notering er fastsat i artikel 24, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1035/72;

ifølge bestemmelserne i artikel 3, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2118/74⁽⁴⁾, senest ændret ved

forordning (EØF) nr. 3811/85⁽⁵⁾, skal de noteringer, der tages i betragtning, være konstateret på de repræsentative markeder eller under visse omstændigheder på andre markeder;

for jugoslaviske blommer henhørende under gruppe II har den således beregnede indgangspris i to på hinanden følgende markedsdage holdt sig på et niveau, der er mindst 0,6 ECU lavere end referenceprisen; der skal herefter opkræves en udligningsafgift for disse blommer;

for at tillade en normal funktion af foranstående ordning må der ved beregningen af indgangsprisen tages i betragtning:

- for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85⁽⁶⁾ fastsatte korrektionsfaktor, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1636/87⁽⁷⁾,
- for så vidt angår de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs, som fastlægges på grundlag af det aritmetiske gennemsnit af hver af disse valutaers a vista-kurser for en bestemt periode i forhold til de i foregående led nævnte fællesskabsvalutaer samt på grundlag af ovennævnte koefficient —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ved indførsel af blommer (KN-kode 0809 40 11) af følgende sorter Altesse simple (Quetsche commune, Hauszwetschge), Reine Claude d'Oullins (Oullins Gage), Sveskeblommer, Ruth Gerstetter, Ontario, Wangenheimer (Quetsche précoce de Wangenheim), Pershore (Yellow egg), Mirabelle, Bosniche, med oprindelse i Jugoslavien opkræves en udligningsafgift, hvis beløb fastsættes til 23,56 ECU pr. 100 kg netto.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. august 1988.

⁽¹⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 198 af 26. 7. 1988, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. L 85 af 30. 3. 1988, s. 10.⁽⁴⁾ EFT nr. L 220 af 10. 8. 1974, s. 20.⁽⁵⁾ EFT nr. L 368 af 31. 12. 1985, s. 1.⁽⁶⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.⁽⁷⁾ EFT nr. L 153 af 13. 6. 1987, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. august 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2519/88

af 10. august 1988

om fastsættelse for Storbritannien af den variable præmie for slagtning af får og af de beløb, der skal opkræves for produkter, som udføres fra område 5

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til Akten vedrørende Spaniens og
Portugals Tiltrædelse,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1837/80
af 27. juni 1980 om den fælles markedsordning for fåre-
og gedekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr.
1115/88⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EØF)
nr. 1633/84 af 8. juni 1984 om gennemførelsesbestem-
melser vedrørende variabel præmie ved slagtning af får og
om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2661/80⁽³⁾, ændret
ved forordning (EØF) nr. 1860/86⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk.
1, og artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Det Forenede Kongerige er den eneste medlemsstat, der
betaler den variable slagtepræmie, nemlig i område 5 som
defineret i artikel 3, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 1837/
80; Kommissionen må derfor fastsætte dens størrelse
samt det beløb, der skal opkræves for produkter, der
udføres fra nævnte område for ugen fra den 18. juli 1988;i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr.
1633/84 skal den variable slagtepræmie fastsættes af
Kommissionen hver uge;i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EØF) nr.
1633/84 skal det beløb, der skal opkræves for produkter,
der udføres fra område 5, fastsættes af Kommissionen
hver uge for hvert af disse;i bilaget i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1310/88 af
11. maj 1988 om gennemførelsesbestemmelser til
ordningen med garantitærskler for fåre- og gedekød⁽⁵⁾
fastsættes de ugentlige beløb for det vejledende niveau, ioverensstemmelse med artikel 9a stk. 3 i forordning
(EØF) nr. 1837/80;i medfør af bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, i forordning
(EØF) nr. 1837/80 skal den variable slagtepræmie for atte-
sterede får i Det Forenede Kongerige være i overensstem-
melse med de beløb, der er fastsat i bilagene; i ugen fra
den 18. juli 1988 fører bestemmelserne i artikel 9, stk. 3, i
forordning (EØF) nr. 1837/80 og i artikel 4 i forordning
(EØF) nr. 1633/84 på baggrund af Domstolens afgørelse
af 2. februar 1988 i sag 61/86 til en fastsættelse af de
beløb, der skal opkræves for produkter, som udføres fra
område 5, som anført i samme bilag;for så vidt angår den fornødne kontrol med anvendelsen
af bestemmelserne om nævnte beløb, er det hensigtsmæs-
sig at bevare den kontrolordning, der er fastsat i forord-
ning (EØF) nr. 1633/84, idet dette ikke udelukker en
eventuel vedtagelse af mere specifikke bestemmelser som
følge af nævnte afgørelse fra Domstolen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*For får eller fårekød, som i Det Forenede Kongerige i
område 5 som defineret i artikel 3, stk. 5, i forordning
(EØF) nr. 1837/80, er attesteret som berettiget til den vari-
able slagtepræmie i ugen fra den 18. juli 1988, fastsættes
præmien til 0,000 ECU/100 kg anslået slagtet vægt eller
faktisk slagtet vægt (dressed weight) inden for de vægt-
grænser, der er fastsat i artikel 1, stk. 1, litra b), i forord-
ning (EØF) nr. 1633/84.*Artikel 2*For de i artikel 1, litra a) og c), i forordning (EØF) nr.
1837/80 omhandlede produkter, som blev udført fra
område 5 i ugen fra den 18. juli 1988, fastsættes de beløb,
der skal opkræves, som anført i bilagene.*Artikel 3*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggø-
relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 18. juli 1988.

⁽¹⁾ EFT nr. L 183 af 16. 7. 1980, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 110 af 29. 4. 1988, s. 36.⁽³⁾ EFT nr. L 154 af 9. 6. 1984, s. 27.⁽⁴⁾ EFT nr. L 161 af 17. 6. 1986, s. 25.⁽⁵⁾ EFT nr. L 122 af 12. 5. 1988, s. 69.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. august 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

BILAG

Beløb, der skal opkræves for produkter, der blev udført fra område 5 i ugen fra den 18. juli 1988

(ECU/100 kg)

KN-kode	Beløb	
	A. Produkter for hvilke præmien i artikel 9 i forordning (EØF) nr. 1837/80 kan ydes	B. Produkter nævnt i artikel 4, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1633/84 ⁽¹⁾
	Levende vægt	Levende vægt
0104 10 90	0	0
0104 20 90		0
	Nettovægt	Nettovægt
0204 10 00	0	0
0204 21 00	0	0
0204 50 11		0
0204 22 10	0	
0204 22 30	0	
0204 22 50	0	
0204 22 90	0	
0204 23 00	0	
0204 30 00	0	
0204 41 00	0	
0204 42 10	0	
0204 42 30	0	
0204 42 50	0	
0204 42 90	0	
0204 43 00	0	
0204 50 13		0
0204 50 15		0
0204 50 19		0
0204 50 31		0
0204 50 39		0
0204 50 51		0
0204 50 53		0
0204 50 55		0
0204 50 59		0
0204 50 71		0
0204 50 79		0
0210 90 11	0	
0210 90 19	0	
1602 90 71		
— ikke udbenet	0	
— udbenet	0	

(¹) Disse nedsatte beløb anvendes kun, hvis betingelserne i artikel 5, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 1633/84 er opfyldt.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2520/88

af 10. august 1988

om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Akten vedrørende Spaniens og
Portugals Tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81
af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for
sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2306/
88⁽²⁾, særlig artikel 19, stk. 4, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

Eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker er
fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2441/88
⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2502/88⁽⁴⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forord-
ning (EØF) nr. 2441/88 på de oplysninger, som Kommis-

sionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden
gældende eksportrestitutioner i overensstemmelse med
bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i bilaget til forordning (EØF) nr. 1758/88 fastsatte
eksportrestitutioner ved udførsel af de produkter, som er
nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), i den ændrede forordning
(EØF) nr. 2441/88, i uforarbejdet stand og ikke denature-
rede, ændres til de beløb, der er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 11. august 1988.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. august 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 201 af 27. 7. 1988, s. 65.

⁽³⁾ EFT nr. L 211 af 4. 8. 1988, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 219 af 10. 8. 1988, s. 11.

BILAG I

til Kommissionens forordning af 10. august 1988 om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

(ECU)

Produktkode	Restitutionsbeløb	
	pr. 100 kg	pr. 1 % saccharoseindhold og pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
1701 11 90 100	33,35 ⁽¹⁾	
1701 11 90 910	29,84 ⁽¹⁾	
1701 11 90 950	⁽²⁾	
1701 12 90 100	33,35 ⁽¹⁾	
1701 12 90 910	29,84 ⁽¹⁾	
1701 12 90 950	⁽²⁾	
1701 91 00 000		0,3625
1701 99 10 100	36,25	
1701 99 10 910	36,79 ⁽³⁾	
1701 99 10 950	32,29	
1701 99 90 100		0,3625

⁽¹⁾ Dette beløb anvendes for råsukker med et udbytte på 92 %. Såfremt det udførte råsukkers udbytte ikke udgør 92 %, beregnes størrelsen af den restitution, der skal anvendes, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 5, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 766/68.

⁽²⁾ Denne fastsættelse blev suspenderet ved forordning (EØF) nr. 2689/85 (EFT nr. L 255 af 26. 9. 1985, s. 12), ændret ved forordning (EØF) nr. 3251/85 (EFT nr. L 309 af 21. 11. 1985, s. 14).

⁽³⁾ Dette beløb gælder på de betingelser, der er omhandlet blandt andet i artikel 9, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2630/81.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2521/88

af 10. august 1988

om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den 15. dellicitation under den løbende hovedlicitation omhandlet i forordning (EØF) nr. 1035/88

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Akten vedrørende Spaniens og Portugals Tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2306/88⁽²⁾, særlig artikel 19, stk. 4, første afsnit, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1035/88 af 18. april 1988 om en løbende licitation med henblik på fastsættelse af en eksportafgift og/eller eksportrestitution for hvidt sukker⁽³⁾ foranstaltes dellicitationer med henblik på eksport af dette sukker;

i henhold til bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1035/88 fastsættes der i påkommende tilfælde for den pågældende dellicitation et maksimalt restitutionsbeløb især under hensyntagen til situationen

og den forventede udvikling på markedet for sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet;

efter gennemgang af tilbuddene bør de bestemmelser, der er fastsat i artikel 1, fastsættes for den 15. dellicitation og især en fastsættelse af en maksimumsmængde;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 15. dellicitation for hvidt sukker er der ifølge forordning (EØF) nr. 1035/88 fastsat en maksimums-eksportrestitution på 39,026 ECU/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 11. august 1988.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. august 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 201 af 27. 7. 1988, s. 65.

⁽³⁾ EFT nr. L 102 af 21. 4. 1988, s. 14.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 29. marts 1988

om den franske regerings støtte til Renault-koncernen, der primært producerer biler

(Kun den franske udgave er autentisk)

(88/454/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

efter i overensstemmelse med bestemmelserne i nævnte artikel at have givet de interesserede parter lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger, under henvisning til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Ved skrivelse af 2. maj 1985 underrettede den franske regering efter Kommissionens anmodning denne om, at den havde til hensigt i 1985 at tilføre Renault ny kapital på 3 mia ffr. Den franske regering betragtede ikke denne meddelelse som en anmeldelse, men derimod som en oplysning meddelt efter bestemmelserne i Kommissionens direktiv 80/723/EØF af 25. juni 1980 om gennemskueligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder⁽¹⁾. I alle skrivelser omhandlende kapitaltilførsler til Renault har den franske regering bestridt, at det skulle være nødvendigt at anmelde disse støtteforanstaltninger i henhold til Traktatens artikel 93, stk. 3.

Ved skrivelse af 30. april 1985 fremsendte den franske regering i øvrigt en række oplysninger til Kommissionen om et lån fra Fond Industriel de Modernisation, i det følgende benævnt FIM, på 750 mio ffr. til Régie Nationale des Usines Renault, i det følgende benævnt RNUR. Ved en anden skrivelse af 6. august 1985 underrettede den franske regering Kommissionen om, at den havde ydet et andet FIM-lån på 500 mio ffr. til Renault Véhicules Industriels, i det følgende benævnt RVI.

Kommissionen besluttede den 18. december 1985 at indlede proceduren efter Traktatens artikel 93, stk. 2, i anledning af kapitaltilførslen på 3 mia ffr. til RNUR for 1985, FIM-lånet på 750 mio ffr. til RNUR i 1984 og FIM-lånet på 500 mio ffr. til RVI i 1985. I betragtning af de alvorlige finansielle vanskeligheder, Renault befandt sig i, og som blev forværret i 1984 og 1985, fandt Kommissionen i overensstemmelse med den holdning, den i september 1984 havde givet udtryk for i forbindelse med offentlige myndigheders kapitalinteresser i virksomheder, at disse kapitaltilførsler indeholdt elementer af statsstøtte, der faldt ind under bestemmelserne i Traktatens artikel 92, stk. 1. I henhold til Kommissionens beslutning 85/378/EØF⁽²⁾ er alle FIM-lån i øvrigt at betragte som statsstøtte efter nævnte artikel.

Hovedårsagerne til, at denne procedure blev indledt, var, at der var sandsynlighed for, at støtten i betragtning af den aktuelle situation i bilindustrien kunne føre til konkurrencefordrejning, at der ikke forelå nærmere oplys-

(1) EFT nr. L 195 af 29. 7. 1980, s. 35.

(2) EFT nr. L 216 af 13. 8. 1985, s. 12.

ning om, hvortil denne nye kapital skulle anvendes, og at det var uafklaret, i hvilket omfang FIM-lånene bidrog til udvikling af virkeligt nyskabende produkter.

Ved skrivelse af 29. januar 1986 opfordrede Kommissionen den franske regering til at fremsætte sine bemærkninger. Også de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter fik lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med Traktatens artikel 93, stk. 2.

Efter anmodning fra Kommissionen meddelte den franske regering ved skrivelse af 8. juli 1986, at den havde til hensigt at foretage en ny kapitaltilførsel på 3 mia ffr. til Renault i 1986. Også i dette tilfælde underrettede den franske regering under henvisning til direktivet om gennemskuelighed Kommissionen om, at den nye kapitaltilførsel ikke var at betragte som statsstøtte og ikke skulle anvendes til særlige formål, men derimod til generelt at forbedre koncernens finansielle situation hurtigst muligt.

Kommissionen besluttede den 29. juli 1986 at indlede proceduren efter Traktatens artikel 93, stk. 2, i anledning af den ikke anmeldte kapitaltilførsel på 3 mia ffr. til RNUR, som den franske regering havde besluttet at yde over statsbudgettet for 1986. Kommissionen fandt, at denne kapitaltilførsel i betragtning af Renault-koncernens fortsatte finansielle vanskeligheder i 1986 indeholdt statsstøtteelementer, som faldt ind under bestemmelserne i Traktatens artikel 92, stk. 1.

Hovedårsagerne til, at Kommissionens indledte denne procedure, var, at der var sandsynlighed for, at denne foranstaltning i betragtning af den aktuelle situation i bilindustrien ville føre til konkurrencefordrejning, og at der ikke forelå oplysninger om strukturomlægninger i Renault-koncernen og om den nærmere anvendelse af kapitaltilskuddet.

Ved skrivelse af 5. august 1986 opfordrede Kommissionen den franske regering til at fremsætte sine bemærkninger. Også de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter fik efter Traktatens artikel 93, stk. 2, lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger.

Efter anmodning fra Kommissionen oplyste den franske regering ved skrivelse af 23. februar og af 18. maj 1987, at der over 1986-budgettet var foretaget en yderligere kapitaltilførsel på 2 mia ffr. til Renault, og at der for 1987 var budgetteret med et nyt kapitalindsud af ikke nærmere fastlagt størrelse. Også disse nye støtteforanstaltninger havde til formål at forbedre virksomhedens finansielle situation, bidrage til dens investeringsprogram og åbne mulighed for at videreføre den igangsatte strukturomlægning.

Kommissionen besluttede den 1. juli 1987 at indlede proceduren efter artikel 93, stk. 2, i anledning af den franske regerings kapitaltilskud på 2 mia ffr. i 1986 og den franske regerings påtænkte kapitaltilskud til Renault i 1987 på 2 mia ffr. Kommissionen fandt, at disse kapitaltilførsler i betragtning af Renault-koncernens fortsatte finansielle vanskeligheder indeholdt elementer af statsstøtte, der faldt ind under Traktatens artikel 92, stk. 1.

Årsagerne til, at denne procedure blev indledt, var, at der var sandsynlighed for, at disse foranstaltninger i betragtning af den aktuelle situation i bilindustrien kunne føre til konkurrencefordrejning, og at der ikke forelå oplysninger om hovedtrækkene i nogen strukturomlægningsplan vedtaget af virksomheden.

Ved skrivelse af 22. juli 1987 opfordrede Kommissionen den franske regering til at fremsætte sine bemærkninger. Også de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter fik efter Traktatens artikel 93, stk. 2, lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger.

Samtlige ovennævnte støtteforanstaltninger blev iværksat uden Kommissionens forudgående godkendelse efter Traktatens artikel 93, stk. 3, og støtten er derfor i EF-retlig henseende ulovlig fra det tidspunkt, hvor den blev ydet.

Ved skrivelse af 20. oktober 1987 fra industriministeren meddelte den franske regering Kommissionen, at den havde til hensigt at indfri Crédit Nationals langfristede fordringer på Renault for et beløb på i alt 12 mia ffr. for derved at lette Renaults overgang fra sin særlige status som »Régie« (offentlig virksomhed) til en almindelig offentlig ejet virksomhed underlagt privatretten.

Den 4. november 1987 besluttede Kommissionen at indlede proceduren efter artikel 93, stk. 2, i anledning af den støtte, den franske regering havde anmeldt, i form af indfrielse af fordringen på Régie Renault til et beløb af 12 mia ffr. Da denne foranstaltning havde til formål at frigøre den gældtyngede koncern for en del af dens finansielle omkostninger og gæld, fandt Kommissionen, at Renault herved blev konkurrencemæssigt begunstiget i forhold til andre europæiske bilproducenter. Den påtænkte foranstaltning indeholdt derfor elementer af statsstøtte, der falder ind under bestemmelserne i Traktatens artikel 92, stk. 1, hvilket den franske regering i øvrigt ikke bestred.

Årsagerne til, at Kommissionen indledte denne procedure, var hovedsagelig risikoen for alvorlig konkurrencefordrejning i betragtning af bilindustriens følsomhed og mangelen på oplysninger om den fremtidige strukturomlægningsplan, de nærmere vilkår for ydelsen af de 12 mia ffr. til indfrielse af gæld og det særligt høje støtteniveau.

Ved skrivelse af 13. november 1987 opfordrede Kommissionen den franske regering at fremsætte sine bemærkninger. Også de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter fik efter Traktatens artikel 93, stk. 2, lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger.

II

Hvad angår den procedure, der blev indledt den 18. december 1985, fremsatte de franske myndigheder deres bemærkninger ved skrivelse af 8. juli 1986, hvori de anførte, at kapitaltilførslen ikke kunne anses at være en foranstaltning, der falder ind under Traktatens artikel 92, stk. 1, men derimod henhørte under statens normale pligter som aktionær i virksomheden. Det blev desuden gjort gældende, at FIM-lånene kun havde dækket 15 % af omkostningerne ved de investeringer, der blev gennemført i 1984/85 og at de var blevet anvendt til udvikling af ny teknologi og til innovation og derfor ikke var uforenelige med Fællesmarkedet.

Hvad angår den procedure, der blev indledt den 29. juli 1986, fremsatte de franske myndigheder deres bemærkninger ved skrivelse af 15. oktober 1986, ledsaget af en rapport, hvori hovedtrækkene i den strukturomlægningsplan, RNUR havde vedtaget i 1985, blev fremlagt. Med hensyn til vurderingen af kapitaltilførslernes karakter af statsstøtte blev der henvist til skrivelserne af 8. juli 1986.

Efter at Kommissionen den 31. marts 1987 havde anmodet herom, fremsendte de franske myndigheder ved skrivelse af 19. juni 1987 et memorandum med supplerende oplysninger om Renaults strukturomlægningsforanstaltninger og FIM-lånene. Ifølge den franske regering stemte kapitaltilførslerne med en normal privat investors handlemåde og havde ikke ført til konkurrencefordrejning mellem medlemsstaterne. Der blev desuden givet supplerende oplysninger om de tekniske aspekter ved strukturomlægninger, der var gennemført i årene fra 1983 til 1986.

Hvad angår FIM-lånene på 750 mio ffr. til RNUR og 500 mio ffr. til RVI, blev der givet tekniske beskrivelser af de to investeringsprogrammer, hvortil denne støtte var ydet, med det formål at bevise, at lånene kun bidrog til at finansiere investeringer, der førte til væsentlige teknologiske fremskridt eller indebar væsentlige innovative elementer.

Hvad angår den procedure, der blev indledt den 1. juli 1987, fremsatte den franske regering ingen bemærkninger og gav intet svar på Kommissionens skrivelse af 17. august 1987, hvori Kommissionen anmodede om yderligere oplysninger, hovedsagelig vedrørende de investeringer, der til dels blev finansieret ved FIM-lånene.

Hvad angår den procedure, der blev indledt den 4. november 1987, fremsatte de franske myndigheder deres bemærkninger ved skrivelse af 10. december 1987, 21. januar, 4. februar, 23. februar og 29. februar 1988, hvori der blev givet meget detaljerede oplysninger om Renault-koncernens finansielle og tekniske strukturomlægninger, den påtænkte indfrielse af gæld, ændringen af Renaults juridiske status og virkningerne heraf for de skatteregler, virksomheden i fremtiden vil være underlagt.

De argumenter, den franske regering gjorde gældende til støtte for en godkendelse af de forskellige former for støtte til Renault, kan sammenfattes således:

- Renaults særlige status som Régie havde ikke givet sig udslag i en særlig begunstiggelse fra statens side i dens egenskab af aktionær, eftersom det altid havde været et krav, at virksomheden skulle give overskud og forrente den investerede kapital. I øvrigt havde virksomheden ikke været underlagt nogen særlig skatteordning med hensyn til påligning eller henlæggelser til afskrivninger.
- De vanskeligheder, der havde præget bilmarkedet siden 1982, havde ført til øgede tab i Renault-koncernen, hvilket havde forværret koncernens finansielle situation alvorligt. Dette havde allerede i 1985 tvunget de offentlige myndigheder til at tilvejebringe yderligere midler for at genoprette virksomhedens finansielle situation, støtte dens strukturomlægningsforanstaltninger og forbedre dens konkurrenceevne.
- Kapitaltilførslerne på 8 mia ffr. i 1985 og 1986 var en konsekvens af de forbindelser, der normalt findes mellem en virksomhed og dens private aktionær, og beroede på aktionærens legitime ønske om at sikre sin investering. Staten havde således over for Renault handlet på en måde, der var i fuld overensstemmelse med en privat investors handlemåde. Den nye kapital var således ikke blevet anvendt til særlige foranstaltninger. Af ovennævnte grunde kunne disse kapitaltilførsler ifølge den franske regering ikke opfattes som støtte efter Traktatens artikel 92, stk. 1, og oplysningerne herom var derfor blevet fremsendt til Kommissionen udelukkende på grundlag af direktivet om gennemskuelighed.
- Den franske regering forventede i sin egenskab af aktionær, at Renault som følge af de trufne foranstaltninger igen ville blive en rentabel virksomhed i 1987.
- Den politik, man havde fulgt med hensyn til kapacitetsnedskæringer, havde ikke ført til konkurrencefordrejning i Fællesskabet efter Traktatens artikel 92.
- FIM-lånene var kun blevet ydet til foranstaltninger, der førte til teknologiske fremskridt eller væsentlige innovationer.

- Med hensyn til indfrielsen af fordringer på 12 mia ffr. var den franske regerings mål at sikre Renault en stilling svarende til virksomhedens vigtigste europæiske konkurrenter og bringe dens særlige forbindelser med staten til ophør. Dette forudsatte, at virksomheden blev omdannet til en almindelig, offentlig ejet virksomhed underlagt privatretten.
- Med henblik på denne omdannelse var det tvingende nødvendigt, at RNUR's nettoformue i det mindste blev nulstillet, dvs. at nettounderskuddet på 16,4 mia ffr. i det mindste blev udlignet ved udgangen af 1986. Under hensyntagen til et forventet overskud på 3 mia ffr. i 1987 og en forlængelse af den resterende afdragsperiode, der beløbsmæssigt kunne anslås til 1,4 mia ffr. i 1987, ville der være behov for mindst 12 mia ffr. for at tilvejebringe denne nulstilling. Dette beløb blev ikke tilvejebragt i form af et kapitalindskud, men derimod gennem indfrielse af fordringer. Der var hovedsagelig tale om gæld til favørrenter, hvilket var forbundet med den fordel, at man derved begrænsede den skattemæssige fremførsel af Renaults kumulerede underskud.

Som et led i ovennævnte procedure blev der fremsat bemærkninger fra fire medlemsstater og to interesserede parter.

III

De oplysninger, den franske regering gav som led i de forskellige procedurer og under flere bilaterale møder, har givet Kommissionen et meget klart billede af de formler for støtte, de franske myndigheder har ydet, vilkårene for støtten og dens virkninger for samhandelen inden for Fællesskabet med de pågældende varer samt Renault-koncernens strukturomlægningsplan.

De vedvarende tab siden 1981 og specielt de rekordhøje tab i 1984 foranledigede i januar 1985 den franske regering til at kræve, at Renault iværksatte en strukturomlægningsplan, hvortil regeringen ville bidrage med kapitaltilførsler og FIM-lån.

Renault befandt sig i en katastrofal situation på dette tidspunkt, hvor de enorme tab i 1984 var blevet kendt, og egenkapitalen var blevet negativ. Den hurtige tilbagegang skyldtes, at Renault beskæftigede langt flere ansatte, end der var behov for, at produktiviteten var den laveste blandt alle europæiske bilproducenter, at de modeller, man producerede, var for gamle, at indførelsen af ny teknologi var blevet væsentligt forsinket, og at virksomhedens strategi for at vinde indpas på det amerikanske marked var slået fejl.

Visse elementer i strukturomlægningsplanen blev fremlagt i 1984, men hovedindholdet blev først vedtaget i

1985. Hovedtrækkene i planen for de tekniske strukturomlægninger, der strækker sig indtil 1990, er følgende:

- kraftige personaleindskrænkninger: fra udgangen af 1984 til udgangen af 1987 har koncernen indskrænket antallet af ansatte med 38 311, svarende til 18 % af personalet i 1984. Nye betydelige indskrænkninger er planlagt frem til strukturomlægningsernes afslutning
- lukning af fabrikker og kapacitetsnedskæringer: bortset fra lukningen af fem mindre datterselskaber uden for bilbranchen har Renault planer om som led i strukturomlægningerne at lukke flere monteringsanlæg inden for personbils-, lastbils- og komponentafsnittene
- omlægning af investeringerne: mellem 1983 og 1985 er der gjort stor indsats for at øge investeringerne i modernisering og indførelse af nye teknologier mest muligt og hurtigst muligt
- afhændelse af aktiver: Renault-koncernen har siden 1985 afhændet en række selskaber og interesser, som enten var uden direkte tilknytning til bilproduktion eller uden større betydning herfor.

I øvrigt har Renault også afhændet fast ejendom og er i øjeblikket i færd med at forhandle om afhændelse af andre aktiver. Disse afhændelser har allerede indbragt over 2 mia ffr.

- reorganisering af salgsnettet: antallet af Renault-forhandlere og -agenter er bestandigt blevet reduceret siden 1984 (med ca. 20 %)
- nedbringelse af indkøbsomkostninger: en kraftig reduktion af antallet af leverandører (20 % på to år) i forbindelse med hyppigere anvendelse af eksterne leverandører har givet en bedre styring og en relativ nedbringelse af indkøbsomkostningerne
- mindskelse af lagrene: i 1985 blev der indført en strammere styring af lagrene, hvilket åbnede mulighed for at reducere lagrene af færdigmonterede biler med 26 % på to år
- fastlæggelse af en ny kvalitetspolitik: siden 1985 har Renault truffet en række interne foranstaltninger med det formål at forbedre kvaliteten af sine produkter og serviceydelser
- fornyelse af modelprogrammet: ved udgangen af 1986 var gennemsnitsalderen for Renault-modeller 2,8 år mod syv år i 1983
- personaleuddannelse: sideløbende med indførelsen af ny teknologi indførte Renault i 1985 en særlig uddannelsesplan, der ikke blot tog sigte på at forbedre produktionskvaliteten, men også på at øge personalets mobilitet, fleksibilitet og produktivitet. Dette illustreres klart af, at antallet af uddannelses timer er steget med 63 % fra 1983 til 1987
- omlægning af lønpolitikken: siden 1985 er lønningerne ikke steget nær så hurtigt som inflationsraten i Frankrig, hvilket har mindsket lønudgifterne.

Udover den tekniske strukturomlægning i koncernen skulle den franske regering også bistå ved den økonomiske sanering af koncernens to nøgleselskaber, RNUR og RVI. Aktieselskabet RVI havde en lovmæssig forpligtelse til at genskabe en positiv nettoformue svarende til mindst 50 % af aktiekapitalen før 30. juni 1987 for derved at undgå at måtte indgive konkursanmeldelse. Den nødvendige genopretning af RVI's kapital blev gennemført inden for den fastsatte frist gennem en opskrivning af aktiverne med 1,8 mia ffr., et kapitalindskud på 2 mia ffr. fra RNUR (dette skete ved hjælp af statens sidste kapitaltilførsel til RNUR i 1986, der er omfattet af den tredje procedure), RNUR's indskud af Mack Trucks (USA) papirer til et beløb af 2 mia ffr., 1,2 mia ffr. i konvertobligationer (de såkaldte OBSA-obligationer) fra tre af RVI's kreditorbanker. Efter at Mack USA blev overtaget af RVI, er RVI-gruppen blevet verdens næststørste producent af lastbiler på over 15 tons.

Den påtænkte indfrielse af gæld på 12 mia ffr. er knyttet til RNUR's omdannelse til aktieselskab. I betragtning af den lovmæssige forpligtelse til at genskabe nettoformuen senest to år efter ændringen af virksomhedens status, således at den kommer til at svare til halvdelen af egenkapitalen, må der nødvendigvis tilvejebringes ny kapital til selskabet. Størrelsen af den gæld, der foreslås indfriet, er beregnet således, at der skulle være mulighed for at nulstille nettoformuen efter ændringen af selskabets status.

De udgifter, der er nødvendige for at nå ovennævnte mål, er anslået til i alt 83,4 mia ffr. i årene 1984 til 1990. Heraf udgør ikke-finansielle investeringer 53,1 mia ffr, finansielle investeringer 3,7 mia ffr. og ekstraordinære strukturomlægningsudgifter 20 mia ffr. Med sidstnævnte udgifter er der tale om omkostningerne ved lukning af anlæg og afskedigelser.

Med hensyn til erhvervsinvesteringerne skal 43,5 mia ffr. gå til personvognsafsnittet og 7,2 mia ffr. til lastbiler og busser.

Med henblik på at rationalisere og reducere sine aktiviteter har Renault måttet lukke flere fabrikker og indskrænke personalet i andre anlæg. Disse indskrænkninger er dels sket gennem førtidspensionering (FNE-kontrakter), dels ved at tilskynde udenlandske arbejdstagere til at vende tilbage til deres hjemlande. De ekstraordinære strukturomlægningsudgifter, som RNUR hidtil har afholdt, udgør 13,6 mia ffr. RVI har afholdt udgifter på 1,2 mia ffr. i forbindelse med afskedigelser og flytning af produktionen og ca. 300 mio ffr. til omstillingsforanstaltninger og lukninger.

Udgifterne til strukturomlægninger i perioden 1984 til 1990 finansieres således :

— cash-flow før ekstraordinære udgifter :	50,5 mia ffr.
— afhændelse af aktiver :	10,7 mia ffr.
— ændring i gælden :	— 6,4 mia ffr.
— formindskelse af nettodriftskapitalen :	16,9 mia ffr.
— tilførsel af offentlig kapital :	10,6 mia ffr.
— tilførsel af privat kapital :	1,1 mia ffr.

Strukturomlægningsplanen har betydelige indvirkninger på produktionskapaciteten. Således vil montagekapaciteten som helhed blive reduceret med mindst 25 % i tiden indtil strukturomlægningernes afslutning. Med hensyn til de væsentlige organer i bilerne (hovedsagelig motorer og transmissionssystemer) bliver kapacitetsnedskæringerne større, da udnyttelsesgraden var lavere.

IV

Ved sin vurdering af, hvorvidt de forskellige statslige foranstaltninger til støtte for Renaults strukturomlægningsplan er forenelige med Fællesmarkedet, har Kommissionen taget stilling til, i hvilket omfang disse foranstaltninger indeholder elementer af statsstøtte, der falder ind under bestemmelserne i EØF-Traktatens artikel 92 og 94.

De procedurer, som Kommissionen har indledt, vedrører i alt 10 mia ffr. i kapitaltilførsler og 1,25 mia ffr. i FIM-lån. I forbindelse med den sidste procedure oplyste den franske regering Kommissionen om, at en kapitaltilførsel på 2 mia ffr., der var budgetteret med for 1987, og som også var omfattet af Kommissionens procedure, ikke var blevet gennemført, og at den havde besluttet heller ikke at gennemføre den i fremtiden. Kommissionen skal således tage stilling til et beløb på 8 mia ffr. i kapitaltilførsler. Udover disse kapitaltilførsler blev der i 1984 foretaget en kapitaludvidelse på 1,9 mia ffr. ved hjælp af de beløb, der over statsbudgettet var afsat hertil i 1983 og 1984. Kommissionen har på indeværende tidspunkt ikke indledt proceduren i anledning af disse foranstaltninger idet den finder, at Renaults tab på dette tidspunkt skyldtes forbigående konjunkturproblemer, der gjorde sig gældende i hele bilbranchen.

Anderledes forholdt det sig imidlertid med de henholdsvis 3 mia ffr. og 5 mia ffr., der blev tilført i 1985 og 1986. Denne kapital blev tilvejebragt af den franske regering over 1985- og 1986-budgetterne. Siden foråret 1985, hvor de dårlige resultater i 1984 blev kendt af offentligheden, har Renault befundet sig i en meget ømtålelig økonomisk situation. I 1984 og 1985, der var de vanskeligste år for Renault-koncernen, led selskabet rekordhøje tab, og af regnskaberne fremgår et samlet underskud på 23,5 mia ffr.

og en negativ cash-flow på 14,2 mia ffr. Ved udgangen af 1985 udgjorde den konsoliderede bruttogæld 76,5 mia ffr., svarende til 63 % af omsætningen i 1985.

Denne situation stemmer nøje overens med den holdning, Kommissionen i september 1984 gav udtryk for med hensyn til offentlige myndigheders indskud af kapital i virksomheder, nemlig at tilførsel af ny kapital til virksomheder må betragtes som statsstøtte, når det sker under omstændigheder, som en privat investor ikke ville acceptere under normale markedsøkonomiske vilkår. Dette er tilfældet, når den pågældende virksomheds finansielle situation og specielt gældens struktur og størrelse bevirker, at der ikke er udsigt til en normal forrentning (i udbytte eller værdi) af den investerede kapital inden for en rimelig periode, eller når virksomheden alene på grund af en utilstrækkelig cash-flow ikke er i stand til selv at tilvejebringe de midler, der er nødvendige for at gennemføre et investeringsprogram, på kapitalmarkedet.

Det kan således udelukkes, at en privat investor under disse omstændigheder ville indskyde 8 mia ffr. i virksomheden over to år.

Kapitalindskuddene på 8 mia ffr., der på kunstig vis har sikret Renaults fortsatte beståen, er derfor at betragte som støtte omfattet af Traktatens artikel 92, stk. 1.

Også de to FIM-lån indeholder elementer af statsstøtte, der falder ind under bestemmelserne i Traktatens artikel 92, stk. 1. I henhold til beslutning 85/378/EØF er alle FIM-lån at betragte som statsstøtte efter nævnte artikel. Ifølge de seneste oplysninger fra de franske myndigheder blev det første lån på 750 mio ffr. ydet RNUR i 1984 til en rente på 8,4 %. Det andet lån på 500 mio ffr. blev ydet RVI i september 1985 med en rente på 8,75 %. De to låns løbetid var sat til ti år med en afdragsfri periode på to år. Referencesatsen i Frankrig — dvs. den rentesats, Crédit National beregner sig for erhvervsinvesteringer — var på 14,75 % i juni 1984 og 13 % i september 1985, da lånene blev ydet. De to lån er således blevet ydet til langt lavere rente end de normale satser på det franske marked. Det må bemærkes, at den franske regering i sin skrivelse af 8. juli 1986 havde oplyst, at renten for de to lån var 9,25 %, hvilket altså var ukorrekt, eftersom lånene faktisk blev ydet med en rente på 8,4 % og 8,75 %. Kommissionen beklager, at den franske regering meddelte urigtige oplysninger.

Som allerede nævnt ovenfor er støtten i form af tilførsel af en kapital på 8 mia ffr. og FIM-lån på 1,25 mia ffr. ydet ulovligt i EF-retlig henseende. Der må der erindres om, at

støttens ulovlige karakter er et forhold, der ikke kan afhjælpes bagefter, eftersom procedurereglerne i artikel 93, stk. 3, er af bindende og almengyldig karakter, hvilket blev anerkendt af Domstolen i dom af 19. juni 1973 (sag 77/72) (1).

Hvor der er tale om støtteforanstaltninger, der er uforenelige med Fællesmarkedet, kan Kommissionen desuden gøre brug af en mulighed, som den har i henhold til en dom afsagt af EF-Domstolen den 12. juli 1973 i sag 70/72 (2), stadfæstet ved dom af 24. februar 1987 i sag 310/85 (3), nemlig at pålægge medlemsstaterne pligt til at kræve enhver ulovlig ydet støtte tilbagebetalt af støttemodtagerne.

Den påtænkte indfrielse af gæld på 12 mia ffr., efter at Renault-selskabet har ændret status, vil frigøre den gældtyngede koncern fra en del af dens finansielle omkostninger og den gæld, den ellers skulle have tilbagebetalt i de kommende år. Dette indebærer således en konkurrencemæssig begunstiggelse af Renault i forhold til andre europæiske bilproducenter. Heraf, kan slutes, at denne indfrielse af fordringer er en form for statsstøtte og derfor omfattet af bestemmelserne i Traktatens artikel 92, stk. 1. Det bemærkes, at den franske regering i sine skrivelser i forbindelse med den sidste procedure ikke har bestridt, at denne overtagelse af Renaults gæld indeholdt et element af statsstøtte.

Kommissionen må således drage den konklusion, at kapitaltilførslerne på 8 mia ffr. og de to FIM-lån på i alt 1,25 mia ffr. til Renault samt den påtænkte indfrielse af fordringer på 12 mia ffr. er statsstøtte, der falder ind under Traktatens artikel 92, stk. 1. Denne støtte påvirker handelen mellem medlemsstater, eftersom der foregår en betydelig samhandel mellem EF-landene med Renault-koncernens produkter. Med hensyn til personbiler udgjorde samhandelen mellem medlemsstater i 1986 5 030 402 biler, hvoraf eksporten til andre medlemsstater tegnede sig for 17,4 % (878 927 biler). For erhvervskøretøjers vedkommende udgjorde samhandelen mellem EF-lande i 1986 i alt 424 154 enheder, hvoraf den franske eksport til andre medlemsstater tegnede sig for 16,4 %.

I 1986 eksporterede Renault 494 866 biler til andre EF-lande, hvilket svarede til 54 % af Renaults samlede produktion af personbiler i Frankrig. I samme år eksporterede Renault 4 564 lastbiler til de vesteuropæiske lande, svarende til 13 % af Renaults samlede produktion i Frankrig.

(1) Samling 1973, s. 611.

(2) Samling 1973, s. 813.

(3) EFT nr. C 77 af 24. 3. 1987, s. 3.

Det er ikke muligt at foretage nogen nøjagtig beregning af støtteintensiteten ved de forskellige foranstaltninger i relation til de investeringer, der blev gennemført i perioden mellem 1984 og 1990, eftersom støtten ikke blot gik til tekniske strukturlægninger i koncernen, men også til finansiell sanering af RNUR og RVI. Hvis kapitalindskuddene som anført i afsnit III betragtes som støtte, kommer bruttointensiteten til at ligge på 23 %. Dette tal stemmer også overens med den anslåede nettointensitet i betragtninger af, at virksomheden ikke var underlagt beskatning i de år, hvor støtten blev udbetalt. Dette tal må betragtes som et maksimum, de aktiernes indre værdi sandsynligvis vil stige, selv om de offentlige myndigheders andel i aktiekapitalen ikke ændres efter strukturlægningen i virksomheden.

V

I Traktatens artikel 92, stk. 3, opregnes de former for støtte, der kan være forenelige med Fællesmarkedet. Spørgsmålet om, hvorvidt en støtteforanstaltning er forenelig med Traktaten, må afgøres i relation til Fællesskabet som helhed og ikke i relation til en enkelt medlemsstat. For at sikre Fællesmarkedets rette funktion og under hensyntagen til principperne i Traktatens artikel 3, litra f), må de undtagelser fra princippet i artikel 92, stk. 1, der er indeholdt i artikel 92, stk. 3, fortolkes snævert ved vurderingen af en støtteordning eller en individuel støtteforanstaltning.

Disse undtagelsesbestemmelser må i særdeleshed kun bringes i anvendelse, når Kommissionen kan fastslå, at markedskræfterne alene, dvs. uden støtten, ikke ville kunne foranledige den fremtidige støttemodtager til at handle på en måde, der kan bidrage til at nå et af de i undtagelsesbestemmelserne fastsatte mål.

Hvad angår undtagelsesbestemmelserne i artikel 92, stk. 3, litra a) og c), der vedrører støtte til fremme af den økonomiske udvikling i visse områder, opfylder støtteforanstaltningerne ikke undtagelsesbestemmelserne i artikel 92, stk. 3, litra a), fordi levestandarden ikke er usædvanlig lav, og der ikke hersker alvorlig underbeskæftigelse i Frankrig. Støtteordningen opfylder heller ikke betingelserne for at kunne betragtes som støtte til fremme af udviklingen i visse økonomiske regioner efter artikel 92, stk. 3, litra c), da den ikke er betinget af en initialinvestering eller af oprettelse af nye arbejdspladser, således som det blev fastsat i Kommissionens meddelelse fra 1979 om samordningsprincipper for støtteordninger med regionalt sigte⁽¹⁾. I øvrigt er de fleste af Renaults fabrikker beliggende uden for støtteområderne, og den støtte, der er ydet, falder ikke ind under den franske regionalstøtteordning (PAT). Den franske regering har i denne sag i øvrigt heller ikke påberåbt sig regionalpolitiske hensyn som begrundelse for den her omhandlede støtte.

(¹) EFT nr. C 31 af 3. 2. 1979, s. 9.

Med hensyn til undtagelsesbestemmelserne i artikel 92, stk. 3, litra b), kan den her omhandlede støtte ikke anses at have til formål at fremme virkeliggørelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i den franske økonomi. Den franske regering har i øvrigt heller ikke påberåbt sig denne undtagelsesbestemmelse.

Hvad angår undtagelsesbestemmelsen i artikel 92, stk. 3, litra c), der vedrører »støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrøner«, kan Kommissionen fastslå, at visse former for støtte til strukturlægning er forenelige med Fællesmarkedet, når en række betingelser er opfyldt⁽²⁾.

Disse kriterier skal ses i lyset af de to principper, der er indeholdt i artikel 92, stk. 3, litra c), nemlig at støtten skal være nødvendig for udviklingen i denne erhvervsgræn og fra et fællesskabssynspunkt, og at den ikke må kunne ændre samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse⁽³⁾.

Kommissionen har foretaget en meget nøje undersøgelse af, hvorvidt disse betingelser er opfyldt, for at kunne fastslå, hvorvidt støtten med henblik på strukturlægninger til Renault, kapitaltilførslerne på 8 mia ffr. og den påtænkte indfrielse af fordringer på 12 mia ffr. er forenelige med Fællesmarkedet⁽⁴⁾.

1. Sektorstøtte må kun ydes i de tilfælde, hvor situationen i den pågældende erhvervsgræn kræver det. Støtten skal åbne mulighed for at genskabe rentabiliteten på længere sigt ved at løse problemerne og må ikke bevirke, at situationen fastlåses, og at uundgåelige beslutninger og ændringer udskydes.

I 1983/84 var den europæiske bilindustri præget af vanskeligheder som følge af konjunkturedgangen, samtidig med at lastbilssektoren befandt sig i en strukturkrise. Disse vanskeligheder ramte i særlig grad den franske industri som følge af den lave efterspørgsel og de betydelige produktivetsforskelle i forhold til konkurrenterne. Dette var specielt tilfældet for Renault-koncernen. Siden har Renault iværksat en strukturlægningsplan, der vil føre til en varig genskabelse af koncernens rentabilitet i kraft af, at bestræbelserne koncentrerer om at nedskære kapaciteten for personbiler, erhvervskøretøjer og komponenter hertil. Planen har allerede båret frugt, eftersom RNUR og RVI havde overskud i 1987.

Den syvårige periode, som gennemførelsen af strukturlægningsplanen strækker sig over, er helt normal i betragtning af, at Renault-koncernen er et konglomerat, der pr. 31. december 1986 omfattede 269 virksomheder, beskæftigede 182 448 arbejdstagere og

(²) Ottende Beretning om Konkurrencepolitikken, nr. 176.

(³) EF-Domstolens dom af 17. september 1980, sag 730/79, Philip Morris, Samling 1980, s. 2671.

(⁴) Støtten til modernisering i form af FIM-lån behandles i afsnit VI.

havde et meget varieret virkefelt. Strukturomlægningerne, der kommer til at omfatte en lang række forskellige foranstaltninger på de forskellige områder, vil i øvrigt kræve en langvarig indsats på linje med den indsats, der allerede er gjort af andre koncerner i sektoren.

- Da det imidlertid tager tid at foretage tilpasningerne, vil det være naturligt at acceptere, at der under visse omstændigheder og på meget strenge vilkår afsættes midler til at mindske de sociale og økonomiske omkostninger, ændringerne er forbundet med.

De franske myndigheder har oplyst, at en væsentlig del af de offentlige midler blev ydet med det formål at bidrage til dækningen af de høje sociale omkostninger, der var forbundet med nedlægningen af 38 311 arbejdspladser, som fandt sted i årene mellem 1984 og 1987, samt de nye indskrænkninger, der er planlagt frem til strukturomlægningsplanens afslutning.

- Medmindre støtten ydes i relativt korte tidsrum, skal den være degressiv og helt klart være knyttet til strukturomlægninger i den pågældende sektor.

Den sidste støtte på 12 mia ffr skal udelukkende anvendes til indfrielse af fordringer og kan ikke anvendes til at tilføre ny kapital, hvilket kunne åbne mulighed for at finansiere nye investeringer, og der er hovedsagelig tale om indfrielse af lån ydet til favørrenter. Den franske regering har afgivet tilsagn om ikke at yde nogen yderligere støtte til Renault i fremtiden. Siden 1987 er de resterende strukturomlægningsforanstaltninger blevet og vil fortsat blive fuldt ud finansieret med virksomhedens cash-flow, som blev positiv allerede i 1986. Når Renault-koncernens status er blevet ændret, vil den ud fra et retligt synspunkt komme til at stå på lige fod med sine konkurrenter.

Som følge af indfrielsen af fordringer og de ændringer, der vil ske med hensyn til beskatningen af Renault, bliver der i øvrigt mulighed for at få nedbragt den skattemæssige overførsel af underskud, som ved udgangen af 1986 udgjorde 38 mio ffr., til kun 6 mia ffr. ved udgangen af 1988. De resterende 6 mia vil blive mere end elimineret i 1989. Allerede fra 1990 vil Renault således begynde at betale skat af sit overskud.

- Støtteintensiteten skal stå i et rimeligt forhold til de problemer, det drejer sig om at løse, således at støtten skaber mindst mulig fordrejning af konkurrencen.

Støtten, der udgør ca. 24 % af de samlede omkostninger ved den strukturomlægningsplan, der skal gennemføres i årene mellem 1984 og 1990, bidrager til at finansiere ikke blot investeringer, men også til at dække omkostningerne ved rationalisering og finansiel

reorganisering, dvs. mindskelse af gælden ved indfrielse af fordringer på 12 mia ffr.

Kommissionen kan godtage, at støtten i form af kapitaltilførsler var nødvendig for at gennemføre den tekniske strukturomlægning af virksomheden og genskaber dens rentabilitet på længere sigt på det tekniske plan. I betragtning af Renaults store gæld og den påtænkte omdannelse af virksomheden fra Régie til offentlig ejet retlig virksomhed omfattet af privatretten, er det tvingende nødvendigt at få nedbragt virksomhedens enorme nettogæld (55 mia ffr. ved udgangen af 1986) af hensyn til dens finansielle rentabilitet på længere sigt. Ifølge fransk lovgivning skal enhver virksomhed råde over en nettoformue svarende til mindst halvdelen af aktiekapitalen. I denne forbindelse finder Kommissionen, at den påtænkte indfrielse af fordringer på 12 mia ffr. er nødvendig og tilstrækkelig til at opnå en nulstilling af virksomhedens nettoformue efter dens ændring af status, som et første skridt på vejen til efter to års forløb at bringe nettoformuen op på det lovmæssige krav. Ved udgangen af 1986 var RNUR's nettoformue negativ med - 16,4 mia ffr. De seneste skøn over RNUR's nettoformue ved udgangen af regnskabsåret 1987 viser et underskud på 11,8 mia ffr. Beløbet skal dækkes ved indfrielse af fordringer på 12 mia ffr. Kommissionen har forvisset sig om, at der ikke findes andre måder til at forbedre virksomhedens situation — som f. eks. opskrivning af andre finansielle og industrielle aktiver eller afhændelse af andre aktiver end planlagt i strukturomlægningsplanen — der kan bidrage til at nedbringe beløbet på 12 mia ffr. uden at skade virksomhedens finansielle situation og troværdighed på kapitalmarkederne, hvor den i fremtiden vil være henvist til at fremskaffe kapital. Det må bemærkes, at Renault-koncernen selv med denne støtte fortsat vil være langt den mest gældsatte bilproducent i Fællesskabet (nettogælden efter indfrielsen af fordringerne på 12 mia ffr. vil udgøre 25 % af omsætningen i 1985).

Statistikkerne over samhandelen med de pågældende produkter inden for EF, Renaults tab af markedsandele i Fællesskabet (i 1982 tegnede RNUR sig for 15,7 % af bilmarkedet, medens tallet i 1987 kun var ca. 12 % ; RVI's markedsandel inden for lastbiler i EF faldt fra 14,3 % i 1982 til ca. 12 % i 1987) og den omstændighed, at priserne for salg af Renault-biler er steget mere end de årlige inflationsrater i Frankrig og ikke mindre end konkurrenternes priser, viser, at støtten ikke er blevet anvendt til at føre en lavprispolitik med det formål at opretholde eller styrke Renaults position på markedet.

- Denne industris problemer og arbejdsløsheden må ikke blot flyttes fra en medlemsstat til en anden.

Strukturomlægningen hos Renault har ført til en mindskelse af Renaults markedsandel og ikke været til hinder for, at de øvrige europæiske personbilproducenter siden 1985 har kunnet udnytte deres kapacitet fuldt ud. Det samme gælder for lastbiler, idet strukturomlægningen af RVI ikke har hindret en væsentlig stigning i kapacitetsudnyttelsen hos de andre europæiske lastbilproducenter. Støtten til Renault har derfor ikke ført til nedlæggelser af arbejdspladser i andre medlemsstater.

Der må derfor drages den konklusion, at den støtte til strukturomlægning, der er ydet Renault, åbner mulighed for at genskabe virksomhedens rentabilitet og samtidig, i kraft af de iværksatte strukturomlægningsforanstaltninger, at afhjælpe de strukturelt betingede vanskeligheder, bilsektoren i 1983/84 var præget af på EF-plan. Derfor finder Kommissionen, at den her omhandlede støtte har fremmet udviklingen i den pågældende erhvervsgræn på EF-plan, uden at ændre samhandelsvilkårene på en måde, der er i strid med den fælles interesse.

Renaults strukturomlægningsplan vil først være afsluttet ved udgangen af 1990 og indebærer fremtidige strukturomlægningsforanstaltninger, såsom kapacitetsnedskæringer og fremtidige afhændelser af aktiver. Samtidig har Kommissionen i sin vurdering taget hensyn til de tilsagn, de franske myndigheder har afgivet med hensyn til de fremtidige forbindelser mellem Renault og de offentlige myndigheder. I sin skrivelse af 23. februar 1988 forpligtede den franske regering sig til først at indfri fordringerne på 12 mia ffr. når RNUR's status var blevet ændret gennem lovgivning, og i fremtiden ikke at yde Renault nogen støtte i form af kapitaltilførsel.

De indtægter af afståelsen af American Motors Corporation (AMC), der eventuelt opstår ved udgangen af 1992, blev ikke taget i betragtning ved beregningen af størrelsen af den gæld, der skulle indfries. Dette skyldes, at disse fremtidige indtægter, der kan anslås til 2,4 mia ffr. i form af afgifter og betingede betalinger, afhænger af de usikkerhedsmomenter, der gør sig gældende på markedet. I 1986 havde afhændelsen af AMC imidlertid negative virkninger på Renaults nettoformue, svarende til - 1,2 mia ffr., hvilket på kunstig vis har øget behovet for tilførsel af kapital.

Det kan derfor ikke udelukkes, at Renault kan blive i stand til at fordreje konkurrencen på et eller flere af de markeder, hvor virksomheden opererer, og derved påvirke samhandelsvilkårene i Fællesskabet på en måde, der er i strid med den fælles interesse. Selv om Kommissionen finder, at undtagelsesbestemmelsen i artikel 92, stk. 3, litra c), kan bringes i anvendelse på den støtte til strukturomlægning, der er ydet Renault (i form af tilførsel af ny kapital på 8 mia ffr. og indfrielse af fordringer til 12 mia ffr.), må den som et mindstekrav pålægge Renault en række særlige betingelser for at forhindre, at Renault eventuelt kan fordreje konkurrencen.

VI

I sin stillingtagen til spørgsmålet om, hvorvidt FIM-lånene, der ikke er støtte til strukturomlægninger, men derimod er ydet i henhold til en særlig støtteordning, er forenelige med Fællesmarkedet, har Kommissionen foretaget en vurdering af, hvorvidt de stemte overens med hovedmålet med denne støtteordning, nemlig indførelse af nye produkter eller fremstillingsmetoder.

Sammen med skrivelsen af 25. juni 1985 fremsendte den franske regering en nærmere beskrivelse af de investeringer, hvortil FIM-lånene til RNUR og RVI var ydet.

Kommissionen har foretaget en grundig teknisk gennemgang af disse oplysninger for at få klarlagt, i hvilket omfang de investeringer, støtten er ydet til, kan anses at føre til egentlige nyskabelser på EF-plan på det tidspunkt, hvor de blev gennemført. Som følge af visse modstridende oplysninger i denne skrivelse og de klare forbindelser mellem investeringerne og de forsknings- og udviklingsprogrammer, som Renault har iværksat med støtte fra staten, udbad Kommissionen sig ved skrivelse af 17. august 1987 en nærmere forklaring fra den franske regering.

Den franske regering erklærede under flere bilaterale møder, at den ikke ville give yderligere oplysninger eller begrundelse.

Med hensyn til FIM-lånet på 750 mio ffr. til RNUR med henblik på investeringer på i alt 1,226 mia ffr. i produktion af en meget brændstofbesparende bil, fremgår det af Kommissionens tekniske undersøgelse, at kun ca. 7 % af investeringerne kunne anses at føre til nyskabelser på EF-plan på det tidspunkt, hvor de blev gennemført. Kun 1/3 af de investeringer på 1,180 mia ffr., hvortil FIM-lånet på 500 mio ffr. til RVI blev ydet, forbundet med reelt nyskabende elementer i den ovenfor nævnte forstand.

Der må således drages den konklusion, at størstedelen af de investeringer, der delvis blev finansieret ved de to FIM-lån, bidrog til modernisering og fornyelse af RNUR's og RVI's produkter, men tog ikke sigte på udvikling af nyskabende produkter eller fremstillingsmetoder. I beslutning 85/378/EØF om godkendelse af FIM-støtte drog Kommissionen den konklusion, at hverken hensynet til prioriterede franske industriinteresser eller modernisering af industrivirksomheder som sådan kunne betragtes som en tilstrækkelig modydelse på EF-plan, der kunne retfærdiggøre anvendelse af en af undtagelsesbestemmelserne i artikel 92, stk. 3, men at sådan støtte tværtimod kunne påvirke samhandelen inden for Fællesskabet på en måde, der var i strid med den fælles interesse, når den ydes i sådanne individuelle tilfælde af større betydning, eftersom den fører til en væsentlig styrkelse af de støttemodtagende virksomheders position i forhold til andre konkurrerende virksomheder, der deltager i samhandelen inden for Fællesskabet. Dette var den væsentligste baggrund for de

to negative beslutninger, der blev truffet vedrørende det påtænkte FIM-lån til en producent af mineralvand og gasflasker (Kommissionens beslutning 87/194/EØF⁽¹⁾), og FIM-lånet til en ølproducent (Kommissionens beslutning 87/303/EØF⁽²⁾). De to FIM-lån til Renault opfylder således ikke en af de væsentligste betingelser for anvendelse af FIM-ordningen, således som denne blev anmeldt til Kommissionen af de franske myndigheder, og som dannede grundlag for Kommissionens beslutning af 19. december 1984, hvorved denne ordning blev godkendt. Herefter kan støtten til Renault i form af FIM-lån ikke godkendes i henhold til undtagelsesbestemmelsen i Traktatens artikel 92, stk. 3, litra c).

Som anført i afsnit IV kan Kommissionen i et sådant tilfælde anmode medlemsstaterne om at kræve den ulovligt ydede støtte tilbagebetalt af støttemodtagerne.

Det element af statsstøtte, der er indeholdt i FIM-lånene, må derfor fjernes ved at kræve lånene tilbagebetalt eller stille betingelse om, at de skal ydes på normale markedsvilkår, og under alle omstændigheder kræve de rentelettelser, Renault med urette modtog indtil ovennævnte ændring i lånevilkårene, tilbagebetalt. Kommissionen har beregnet støtteelementet på grundlag af forskellen mellem referencemarkedsrenten på tidspunktet for lånenes ydelse (14,75 % i juni 1984 og 13 % i september 1985) og renten på de ydede lån (8,4 % og 8,75 %); rentelettelsen udgør således 6,35 % for lånet til RNUR og 4,25 % for lånet til RVI. Denne rentelettelse er beregnet for tidsrummet mellem ydelsen af lånene og vedtagelsen af nærværende beslutning, dvs. udgangen af marts 1988. Den svarer til 174,13 mio ffr. for lånet på 750 mio ffr. og 53,12 mio ffr. for lånet på 500 mio ffr. Det samlede beløb indtil udgangen af marts 1988 bliver således 227,25 mio ffr. Den støtte, der skal tilbagebetales, skal forhøjes med 5,25 mio ffr. for hver måned, der forløber mellem vedtagelsen af nærværende beslutning og tilbagebetalingen af lånene eller tilpasningen af lånevilkårene —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den støtte, der blev ydet Renault i 1985 og 1986 i form af tilførsel af ny kapital på 8 mia ffr., og den påtænkte indfrielse af fordringer til 12 mia ffr. i 1988 efter RNUR's

⁽¹⁾ EFT nr. L 77 af 19. 3. 1987, s. 43.

⁽²⁾ EFT nr. L 152 af 12. 6. 1987, s. 27.

omdannelse til offentlig ejet selskab underlagt privatretten, betragtes som forenelig med Fællesmarkedet i henhold til artikel 92, stk. 3, litra c), på betingelse af, at den franske regering:

1. overholder sit tilsagn om uden hensyn til ejendomsretten over virksomhedens kapital hverken helt eller delvis at udbetale de 12 mia ffr. til den påtænkte indfrielse af fordringer, før RNUR i overensstemmelse med anmeldelsen af 20. oktober 1987 er omdannet til et offentlig ejet selskab underlagt privatretten; den franske regering må udelukkende anvende de 12 mia ffr. til indløsning af gælden, først og fremmest gælden til favørrente. I tilfælde af, at selskabet ikke er omdannet inden 31. december 1988, bortfalder denne godkendelse
2. overholder sit tilsagn om at afholde sig fra at yde enhver form for yderligere støtte til Renault-koncernen i form af kapitaltilførsler og afstår fra at yde enhver anden form for støtte inden for rammerne af sine skønsmæssige beføjelser
3. overholder det tilsagn, den har afgivet i forbindelse med gennemførelsen af Renaults strukturomlægningsplan inden udgangen af 1990 efter de retningslinjer, som er meddelt Kommissionen
4. drager omsorg for, at alle fremtidige nettoindtægter fra de forskellige kontrakter vedrørende afhændelse af American Motors Corporation (AMC) indbetales til staten.

Den franske regering fremsender i andet kvartal af 1989, 1990 og 1991 til Kommissionen en årsrapport vedrørende Renault-koncernens regnskaber, kapacitet, produktion, prispolitik og eksport til andre EF-lande for hvert enkelt produkt, med detaljeret angivelse af de strukturomlægningsforanstaltninger, indfrielse af fordringer og afhændelse af aktiver, der har fundet sted i det forløbne kalenderår.

Artikel 2

Støtten til RNUR i 1984 i form af FIM-lån på 750 mio ffr. og støtten til RVI i 1985 i form af FIM-lån på 500 mio ffr. er uforenelig med Fællesmarkedet i henhold til Traktatens artikel 92. Den franske regering skal fjerne det element af statsstøtte, der er indeholdt i disse FIM-lån,

ved at kræve dem tilbagebetalt eller tilpasse rentesatsen til markedsrenten, og ved at kræve det rentetilskud på 227,25 mio ffr., som Renault har modtaget indtil vedtagelsen af nærværende beslutning, tilbagebetalt.

Artikel 3

Den franske regering giver senest to måneder efter meddelelsen af nærværende beslutning Kommissionen meddelelse om de foranstaltninger, den har truffet for at efterkomme den.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. marts 1988.

På Kommissionens vegne

Peter SUTHERLAND

Medlem af Kommissionen

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2021/88 af 7. juli 1988 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 177 af 8. juli 1988)

Side 40, Bilag, Produktkode »1004 00 90 000«, Kolonne »Restitutionsbeløb« :

i stedet for: —

læses: »0«.

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2376/88 af 29. juli 1988 om fastsættelse af støttebeløbet for olieholdige frø

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 205 af 30. juli 1988)

Side 48, Bilag III :

I kolonne »løbende måned 8« indsættes fodnote (!).

Side 48, Bilag IV, linje »esc«, Kolonne »4. term. 12« :

i stedet for: »174,83200«

læses: »171,83200«.
